

Briselē, 10.1.2017.
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par tiesisko un darbības regulējumu Eiropas pakalpojumu e-kartei, ko ievieš ar
Regulu ... [EPK regulu]**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Tā kā pakalpojumi nodrošina aptuveni 70 % no ES IKP un nodarbinātības, ES pakalpojumu tirgu konkurētspējas veicināšanai ir izšķiroša nozīme, lai radītu darbvietas un veicinātu izaugsmi ES. Ar Pakalpojumu direktīvu, ko pieņēma 2006. gadā, tika ieviesti vispārīgi noteikumi, kas veicina pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbību un to spēju piedāvāt pakalpojumus pāri robežām vienotajā tirgū. Direktīva rosināja vairākas reformas ES dalībvalstīs, kā rezultātā desmit gadu laikā ES IKP palielinājās par aptuveni 0,9 %.

Taču joprojām vēl nav pilnīgi izmantots liels izaugsmes veicināšanas un darbvietu radīšanas potenciāls. ES pakalpojumu tirgus iegūtu no straujāka produktivitātes pieauguma un efektīvākas resursu pārdales. Pakalpojumu pārrobežu tirdzniecības un ieguldījumu līmenis joprojām ir zems. To atlikušo šķēršļu pārvarēšana, kuri traucē aktīvākai pārrobežu darbībai pakalpojumu jomā, palīdzēs stiprināt konkurenci, kas savukārt nodrošinās lielākas izvēles iespējas un labākas cenas patērētājiem, kā arī intensīvāku inovāciju. Ja šo šķēršļu mazināšanai izmanto regulējumu, ko jau piedāvā Pakalpojumu direktīva, rodas iespēja vēl par 1,7 % palielināt ES IKP¹. Turklāt labāk funkcionējoši pakalpojumu tirgi pozitīvi ietekmēs rūpniecības konkurētspēju, jo ES rūpniecības nozare ir nozīmīgs pakalpojumu pircējs un tiešais lietotājs. Faktiski pakalpojumi veido 40 % no gatavā rūpniecības izstrādājuma vērtības ES. Tādējādi labi funkcionējoši pakalpojumu tirgi ir konkurētspējīgas ražošanas nozares priekšnosacījums.

Minēto iemeslu dēļ Eiropadome uzsvēra, ka “dziļāka un taisnīgāka vienotā tirgus panākšanai būs liela nozīme jaunu darbvietu radīšanā, produktivitātes veicināšanā un investīcijām un inovācijai pievilcīgas vides nodrošināšanā”². Labāk funkcionējošs iekšējais tirgus ir viena no desmit Eiropas Komisijas prioritātēm. Komisija savā Vienotā tirgus stratēģijā, ko tā pieņēma 2015. gada oktobrī, paziņoja par virkni pasākumu, lai vienoto pakalpojumu tirgu bez robežām padarītu par realitāti³. Mērķis ir skaidrs, proti, mazināt šķēršļus, lai atvieglotu pakalpojumu sniedzējiem jaunu uzņēmējdarbības iespēju izmantošanu, vienlaikus garantējot kvalitatīvus pakalpojumus patērētājiem. Šis priekšlikums atbilst Vienotā tirgus stratēģijai.

Pakalpojumu direktīva rada līdzsvarotu tiesisko regulējumu minētā mērķa sasniegšanai. Tā nodrošina, ka dalībvalstu regulējums nav diskriminējošs, ir pamatots un samērīgs, lai tiktu sasniegti sabiedrības interešu mērķi. Turklāt Pakalpojumu direktīvā izvirzīta prasība dalībvalstīm mazināt administratīvos šķēršļus, kas praksē liedz pakalpojumu sniedzējiem veikt darbību pāri robežām. Šis priekšlikums neietekmēs nedz Pakalpojumu direktīvu, nedz arī būtiskos principus, ko tā paredz.

Šie principi, kas ieviesti ar Pakalpojumu direktīvu, ir nodrošinājuši panākumus virzībā uz ES pakalpojumu tirgu labāku darbību. Taču vienlaikus vairākās būtiskās pakalpojumu nozarēs joprojām pastāv šķēršļi vienotā tirgus integrācijas uzlabošanai. Tas īpaši attiecas uz tādām pakalpojumu nozarēm kā uzņēmējdarbības pakalpojumi un būvniecības nozare, kurās pakalpojumu sniedzējiem bieži vien ir apgrūtināta uzņēmējdarbības iespēju izmantošana citās dalībvalstīs. Paplašinot savu darbību citās valstīs, tie saskaras ar administratīviem šķēršļiem.

¹ Eiropas Komisija, “Pētījuma par Pakalpojumu direktīvas ekonomisko ietekmi atjauninājums”, 2015. gads.

² Eiropadomes secinājumi, 2016. gada 28. jūnijs.

³ Komisijas paziņojums “Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai”, 2015. gada 28. oktobris.

Šāda situācija apstiprinājās, veicot vērienīgu komunikāciju ar pakalpojumu sniedzējiem⁴. Šie šķēršļi ietver skaidrības trūkumu attiecībā uz to, kā nodrošināt atbilstību spēkā esošajiem noteikumiem, kuri attur uzņēmumus, jo īpaši MVU, no centieniem izmantot uzņēmējdarbības iespējas citās dalībvalstīs. Pakalpojumu sniedzēji atzīst, ka ir sarežģīti iegūt informāciju par piemērojamām regulatīvajām prasībām un procedūrām, kas jāievēro, lai piekļūtu citas dalībvalsts tirgum. Turklāt dalībvalstu noteikumos bieži vien ņemtas vērā tikai situācijas attiecīgajā dalībvalstī, neprecizējot, kā tie būtu jāpiemēro pakalpojumu sniedzējiem no citām ES dalībvalstīm. Tādējādi pakalpojumu sniedzējiem, kas cenšas nodrošināt pastāvīgu klātbūtni citā dalībvalstī vai īslaicīgi sniegt pārrobežu pakalpojumus, bieži vien ir grūti saprast, kuri noteikumi jāpiemēro un kā tas darāms. Dažādu dalībvalstu administratīvo formalitāšu ievērošana bieži vien ir sarežģīta un rada lielas izmaksas pakalpojumu sniedzējiem.

Tādēļ Eiropas pakalpojumu e-kartes mērķis ir mazināt administratīvo sarežģītību pakalpojumu sniedzējiem, kas vēlas paplašināt savu darbību citās dalībvalstīs. Vienlaikus tā nodrošinās iespēju dalībvalstīm piemērot pamatotu regulējumu. Minētā karte tiks piedāvāta pakalpojumu sniedzējiem, pamatojoties uz brīvprātības principu, kā alternatīvs risinājums, lai pierādītu atbilstību piemērojamiem valstu noteikumiem. Eiropas pakalpojumu e-karte ļauj pakalpojumu sniedzējiem izmantot pilnīgi elektroniski izpildāmu ES līmeņa procedūru, lai nokārtotu formalitātes darbības paplašināšanai ārvalstīs, tādējādi nodrošinot tiem lielāku juridisko noteiktību un būtiski samazinot administratīvo sarežģītību. E-karte ļaus pakalpojumu sniedzējiem izvairīties no administratīvajiem šķēršļiem, piemēram, mazinās neskaidrības par to, kuras prasības jāizpilda, novērsīs nepieciešamību aizpildīt atšķirīgas veidlapas citās valodās, kā arī vajadzību tulkot, apliecināt un autentificēt dokumentus un veikt neelektroniskas procesuālās darbības. Izmaksu ietaupījumi saistībā ar formalitātēm, ko aptver e-kartes procedūra, salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju būtu ievērojami un, iespējams, sasniegtu 50 % vai pat vairāk⁵.

Ja pakalpojumu sniedzējs plānos īslaicīgi sniegt pakalpojumu pāri robežām, e-karti izdos izcelsmes dalībvalsts. Uzņēmējai dalībvalstij arī turpmāk būtu iespēja iebilst pret e-kartes izdošanu gadījumos, kad to atļauj spēkā esošā Pakalpojumu direktīva, pamatojoties uz tās 16. pantā izklāstītajiem sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm. Izdotā e-karte ļautu pakalpojumu sniedzējam īslaicīgi sniegt pakalpojumus pāri robežām uzņēmējā dalībvalstī. Uzņēmēju dalībvalstu tiesības pieņemt lēmumu noraidīt Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu paliks nemainīgas, kā to paredz Pakalpojumu direktīvas 16. pants.

Savukārt, ja pakalpojumu sniedzējs plānos sniegt pakalpojumus ar filiāles, aģentūras vai biroja starpniecību citā dalībvalstī, e-karti izdos uzņēmēja dalībvalsts. Šādā gadījumā pakalpojumu sniedzējam tomēr būtu jāpieprasa e-karte savas izcelsmes valsts iestādēm, kuras pārbaudītu, vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem. Otrajā posmā izcelsmes dalībvalstu iestādes sāks procedūru kopā ar attiecīgo uzņēmējas valsts pārvaldes iestādi, lai pēdējā varētu lemt, vai pakalpojumu sniedzējs, kas iesniedzis pieteikumu, atbilst savas uzņēmējas valsts regulatīvajām prasībām saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu. Tādējādi nebūtu nevienlīdzīgas attieksmes pret vietējiem un ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem. Izdotā e-karte ļautu tās

⁴ Tostarp deviņus darbseminārus, ko organizēja Komisija kopā ar pakalpojumu sniedzējiem pārrobežu reģionos.

⁵ Komisijas dienestu darba dokuments "Ietekmes novērtējums, kas pievienots priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par tiesisko un darbības regulējumu Eiropas pakalpojumu e-kartei", 2017. gads.

turētājam sniegt pakalpojumus ar pakārtotās struktūras (filiāles, aģentūras vai biroja) starpniecību attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī.

Ierosme par Eiropas pakalpojumu e-karti ir līdzīga Eiropas profesionālās kartes (*EPC*) koncepcijai, kas dalībvalstu iestādēm jau ir zināma. *EPC* kļuva pieejama 2016. gada janvārī — izvēlētie speciālisti, uz kuriem šī karte attiecas, to aktīvi izmanto, un tas parāda, ka šāda veida vienkāršošanas mehānisms nodrošina praktiskus ieguvumus tā lietotājiem. Gan Eiropas pakalpojumu e-karte, gan arī *EPC* ir brīvprātīgi izpildāmas elektroniskās procedūras, ko izmanto ES līmenī. Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošana pakalpojumu sniedzējiem ir brīvprātīga. Pieteikuma iesniedzēja izcelsmes valsts iestāde veic vienotā kontaktpunkta funkciju. Turklāt abu sistēmu darbības pamatā ir iepriekš noteiktas un saistošas darbplūsmas sadarbībai starp izcelsmes un uzņēmēju dalībvalsti, kuras īsteno, izmantojot pašreizējo Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*). Taču abām sistēmām ir atšķirīgi mērķi. *EPC* veicina pakalpojumu sniegšanu pāri robežām, atzīstot fizisku personu kā darba ņēmēju vai pašnodarbinātu pakalpojumu sniedzēju profesionālo kvalifikāciju saskaņā ar Profesionālo kvalifikāciju direktīvu (PKD). Eiropas pakalpojumu e-karte nodrošina, ka tiek izpildīts daudz vairāk prasību. Šī karte būtu pieejama gan pašnodarbinātām fiziskām personām, gan arī uzņēmumiem, kas vēlas sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī. Atšķirībā no *EPC* Eiropas pakalpojumu e-karte piedāvātu arī tehniskās iespējas, lai atvieglotu administratīvo formalitāšu kārtošanu saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā to dalībvalstu teritorijā, kuras Komisijai paziņojušas par savu vēlmi izmantot *IMI* šajā nolūkā. Šī iespēja izmantot *IMI* nekādā ziņā nemainīs Direktīvā 2014/67/ES izklāstīto piemērojamo noteikumu būtību. Ir ietverti arī noteikumi, lai atvieglotu apdrošināšanas seguma iegūšanu pāri robežām sniegtajiem pakalpojumiem.

E-karte ietvertu prasības saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu un attiecīgi neattiektos uz tādām jomām kā nodokļi, darbaspēks un sociālais nodrošinājums. Tomēr dalībvalstu iestādes nepieprasīs e-kartes turētājiem sniegt jebkādu informāciju, kas jau ir ietverta e-kartē, lai veiktu procedūras vai formalitātes, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēju, saistībā ar publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, metu konkursu vai koncesijām, meitasuzņēmumu izveidi vai filiāļu reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām un reģistrāciju obligātajās sociālās apdrošināšanas shēmās. Eiropas pakalpojumu e-karte pirmajā posmā attiektos uz uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumiem tiktāl, ciktāl attiecīgie darbības veidi jau ietilpst Pakalpojumu direktīvas piemērošanas jomā. Abas nozares ir ļoti būtiskas ES ekonomikai⁶. Pakalpojumu sniedzēji būvniecības vai uzņēmējdarbības pakalpojumu nozarē bieži vien saskaras ar lielu administratīvo sarežģītību, paplašinot savu darbību ārvalstīs. Turklāt produktivitātes pieaugums pēdējā desmitgadē ir bijis ļoti zems abās nozarēs un pārrobežu tirdzniecība un ieguldījumi ir ierobežoti. Lielāka pārrobežu konkurence palīdzētu saglabāt un uzlabot abu nozaru konkurētspēju.

Šis priekšlikums arī ietver pārskatīšanas klauzulas, kas ļautu nākotnē izvērtēt regulatīvo šķēršļu mazināšanas risinājumu piemērotību, Eiropas pakalpojumu e-kartes lietderību un tās iespējamo attiecināšanu uz citām nozarēm.

- **Atbilstība spēkā esošajiem noteikumiem šajā politikas jomā**

Šī direktīva tiek piedāvāta kopā ar regulu. Direktīva nosaka Eiropas pakalpojumu e-kartes tiesisko un darbības regulējumu, cita starpā reglamentējot atbilstības nosacījumus, izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetenci, Eiropas pakalpojumu e-kartes derīgumu un tās anulēšanas vai darbības apturēšanas nosacījumus. Regula paredz izveidot mehānismus, kas pieejami pakalpojumu sniedzējiem ES. Turklāt tā atvieglo jautājumu risināšanu saistībā ar tāda pakalpojumu sniedzēja apdrošināšanas segumu, kurš veic darbību pāri robežām.

⁶ Saskaņā ar Eurostat abas nozares veido 20 % no ES IKP un nodarbinātības.

Šī direktīva paredz pilnīgi saglabāt spēkā esošos ES noteikumus par sociālajiem jautājumiem, nodarbinātības apstākļiem (jo īpaši par darba ņēmēju norīkošanu, darba ņēmēju tiesībām un sociālo pīlāru), kā arī par veselību, drošību un vides aizsardzību. Direktīva šajā saistībā neparedz mainīt pašreizējos aizsardzības pasākumus, nedz arī apšaubā tos. E-karte sniegtu papildu informāciju par uzņēmumu. Nekādā ziņā netiktu skartas dalībvalstu tiesības veikt pārbaudes uz vietas. Noteikumi par darba ņēmēju norīkošanu darbā saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES arī turpmāk būs spēkā saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošanu, taču, lai panāktu atbilstību šiem noteikumiem, ir jānodrošina arī citas iespējas. Ja dalībvalstis ir izveidojušas procedūras, kas atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. pantam iesniedzamo deklarāciju par darba ņēmēju norīkošanu darbā ļauj aizpildīt elektroniski, Eiropas pakalpojumu e-karte nodrošina kartes turētājam saikni ar attiecīgajām valstu procedūrām. Ja uzņēmēja dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai, ka iespēja iesniegt deklarāciju elektroniski būtu izmantojama darba ņēmēju norīkošanai darbā tās teritorijā, pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir Eiropas pakalpojumu e-karte, var arī iesniegt deklarāciju elektroniskajā platformā, kas pievienota *IMI*.

Priekšlikums par Eiropas pakalpojumu e-karti papildina citas politikas iniciatīvas saistībā ar pakalpojumiem, kuras paziņotas Vienotā tirgus stratēģijā, un tādējādi palīdz novērst šķēršļu rašanos pārrobežu pakalpojumu sniegšanai dalībvalstu līmenī. Šajā saistībā tas papildina Komisijas priekšlikumu [XX] Direktīvai, ar ko paredz īstenot reformu procedūrā, kuru dalībvalstis izmanto, lai paziņotu atļauju piešķiršanas sistēmas un prasības saistībā ar pakalpojumiem.

Šo priekšlikumu papildinās arī Vienotās digitālās vārtejas iniciatīva, kas paziņota Vienotā tirgus stratēģijā 2017. gadam. Šī vārteja, par kuru sabiedriskā apspriešana notika 2016. gada rudenī, tiks izmantota, lai novērstu pašreizējo informācijas trūkumu uzņēmumiem un iedzīvotājiem, integrējot, pilnīgojot un uzlabojot attiecīgo ES un dalībvalstu līmeņa informāciju tiešsaistē. Tā nodrošinās arī sasaisti ar atbalsta dienestiem. Turklāt šīs vārtejas mērķis būs turpināt digitalizēt dalībvalstu procedūras, kas ir būtiskas iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kuri izmanto savas tiesības vienotajā tirgū. Paredzams, ka Vienotās digitālās vārtejas tvērums būs plašāks un ietvers ne tikai nozares, uz kurām attiecas šī iniciatīva.

Savukārt Eiropas pakalpojumu e-kartei būtu jāpiedāvā pilnīgi saskaņots un standartizēts instruments pakalpojumu sniegšanai pāri robežām, samazinot atbilstības izmaksas konkrētos pakalpojumu tirgos, kuros galvenokārt pārstāvēti MVU. Tā palīdz vienkāršot administratīvās procedūras, jo tiek iesaistīta dalībvalsts, kas ir pakalpojumu sniedzēja izcelsmes valsts, taču šī (izcelsmes) dalībvalsts nevar noteikt prasības, kas pakalpojumu sniedzējam jāizpilda citās dalībvalstīs. Saskaņā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes noteikumiem šīs citas dalībvalstis sniedz informāciju un nodrošina atbilstību, pamatojoties uz iepriekš noteiktu un pilnīgi standartizētu darbplūsmu. Vienotā digitālā vārteja tiks sasaistīta ar šo procedūru un ļaus vieglāk atrast tās izmantotājus.

Eiropas pakalpojumu e-kartes īstenošana tiks pilnīgi saskaņota ar Vienotās digitālās vārtejas projekta attīstību, kā arī tiks ņemti vērā principi, kas izklāstīti e-pārvaldes rīcības plānā (jo īpaši tādi principi kā digitalitāte, sadarbība, pārrobežu princips, vienreizējas iesniegšanas princips un “iekļaujošs pēc noklusējuma”)⁷.

Visbeidzot, šis priekšlikums papildina Komisijas izpildes politiku, ko tā vienlaikus īsteno, lai mazinātu nepamatotus vai nesamērīgus dalībvalstu ierobežojumus attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu sniegšanu.

⁷ ES e-pārvaldes rīcības plāns 2016.–2020. gadam. Pārvaldes digitalizēšanās paātrināšana, COM(2016) 179.

Šīs direktīvas īstenošanu atbalstīs Iekšējā tirgus informācijas sistēma (*IMI*), kas izveidota saskaņā ar *IMI* regulu⁸. Kopš 2011. gada *IMI* var izmantot aptuveni 5000 iestāžu; par *IMI* darbību pastāvīgi tiek veiktas lietotāju aptaujas, un tā pierādījusi savu potenciālu saistībā ar Eiropas profesionālo karti, ko ieviesa 2016. gada janvārī.

- **Atbilstība citām Savienības politikas jomām**

Šī direktīva un ierosinātā regula, ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti, ir pilnīgi atbilstīgas vairākām citām Savienības politikas jomām, jo īpaši citām Komisijas politikas jomām saistībā ar vienkāršošanu un administratīvā sloga mazināšanu.

Ar dokumentiem saistīto formalitāšu vienkāršošana lielā mērā atbilstu risinājumiem, ko ieviešis saskaņā ar Regulu (ES) 2016/1191 par iedzīvotāju brīvas pārvietošanās veicināšanu, vienkāršojot dažu publisko dokumentu uzrādīšanas prasības Eiropas Savienībā⁹.

Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas jomā līdzīgs mehānisms administratīvās vienkāršošanas veicināšanai, proti, iepriekš minētā Eiropas profesionālā karte, tika ieviests 2013. gadā un kopš 2016. gada janvāra ir pieejams konkrētām profesijām (medmāsām, farmaceitiem, fizioterapeitiem, kalnu gidem un nekustamā īpašuma aģentiem). Lai izvairītos no dublēšanās riska, šis priekšlikums nodrošina, ka speciālisti, kas drīkst pieteikties Eiropas profesionālajai kartei, nevar iegūt Eiropas pakalpojumu e-karti.

Lai izvairītos no jebkādas dublēšanās, iestādēm būtu jāizmanto visi pieejamie valstu reģistru savienojumi, tostarp uzņēmējdarbības reģistru savienojums (*BRIS*), saskaņā ar Direktīvu 2009/101/EK un maksātspējas reģistru savienojumi saskaņā ar Regulu (ES) 2015/848, pirms tās izmanto jebkādos citus līdzekļus, lai iegūtu vai pārbaudītu iepriekš iegūtu informāciju saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-karti.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Uz šo likumdošanas pasākumu attiecas dalītā kompetence saskaņā ar LESD 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Tā mērķis ir veicināt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanu vienotajā tirgū, turpinot attīstīt un īstenot vispārīgos principus, kas noteikti LESD 49. un 56. pantā un Pakalpojumu direktīvā attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību un brīvi sniegt pārrobežu pakalpojumus. Šīs direktīvas pamatā ir LESD 53. panta 1. punkts un 62. pants, kas ir vispārīgs juridiskais pamats, lai nodrošinātu brīvību veikt uzņēmējdarbību, un juridiskais pamats noteikumiem par pašnodarbinātu personu darbību sākšanu un izvērsšanu.

- **Subsidiaritāte (jomā, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē)**

Šā tiesību akta priekšlikuma vispārīgais mērķis ir nodrošināt netraucētu ES vienotā pakalpojumu tirgus darbību, neaprobežojoties tikai ar vienas dalībvalsts teritoriju, bet aptverot visu Eiropas Savienību. Ņemot vērā ES vienotā tirgus transnacionālās iezīmes, kā arī nepieciešamību pēc iespējas saskaņotāk risināt pārrobežu situācijas, ir jāizmanto pašreizējais IT rīks, kas darbojas visā ES, proti, *IMI*, jo tas ir efektīvs risinājums, ko var nodrošināt vienīgi ES līmeņa rīcība.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("*IMI* regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 6. jūlija Regula (ES) 2016/1191 par iedzīvotāju brīvas pārvietošanās veicināšanu, vienkāršojot dažu publisko dokumentu uzrādīšanas prasības Eiropas Savienībā, un grozījumiem Regulā (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 200, 26.7.2016., 1. lpp.).

Turklāt direktīva paredz noteikumus, jo īpaši attiecībā uz koordinējošo iestāžu funkcijām dalībvalstu līmenī, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu noteikt atbilstīgu iestādi, kura atbilst šiem noteikumiem, saskaņā ar administratīvo sistēmu valsts līmenī.

- **Proporcionalitāte**

Ar šo direktīvu ieviestie pasākumi ir proporcionāli tajā izvirzītajam mērķim turpināt integrēt pakalpojumu tirgus ES līmenī, nodrošinot lielāku tirgus dinamiku un pārrobežu konkurenci. Tie ir proporcionāli arī mērķiem uzlabot pārredzamību, mazināt izmaksas un vienkāršot procedūras, ko dalībvalstis piemēro pakalpojumu sniedzējiem pārrobežu situācijās. Turklāt to pamatā ir *IMI* — pašreizējais ES līmeņa IT instruments, ko finansē no ES budžeta un ko jau izmanto dalībvalstu pārvaldes iestādes. Lai īstenotu šo ES līmeņa procedūru, būs jāveic tikai nelielas izmaiņas *IMI*, un tas radīs ierobežotas izmaksas ES un dalībvalstu līmenī. Šīs ierobežotās izmaksas ir izvērtētas attiecībā uz līdzīgām pašreizējām procedūrām, piemēram, Eiropas profesionālo karti.

Šie pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai risinātu noskaidrotās problēmas un sasniegtu noteiktos mērķus. Lai gan ES līmeņa procedūrā ir aktīvi jāiesaistās dalībvalstu pārvaldes iestādēm, gaidāmais dalībvalstu finansiālais devums būs ierobežots, jo tiks izmantota Iekšējā tirgus informācijas sistēma — jau esoša platforma, kas izveidota, izmantojot ES finansējumu. Turklāt iespējas, ko nodrošinās Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošana, proti, konkurences palielināšana pakalpojumu tirgos ar lielāku skaitu tirgus dalībnieku, kā arī papildu apgrozījums, pozitīvi ietekmēs ekonomiku dalībvalstīs.

Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošana pakalpojumu sniedzējiem būs brīvprātīga.

- **Instrumenta izvēle**

Šīs direktīvas pamatā ir LESD 53. un 62. pants, kas atļauj tikai ES likumdevējam pieņemt direktīvas. Tā ietver noteikumus par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz piekļuvi konkrētām pakalpojumu sniegšanas darbībām. Turklāt direktīvā precizēts, kāda ir Eiropas pakalpojumu e-kartes tiešā ietekme, ja tiek izvērstā darbība citas dalībvalsts tirgū.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Izstrādājot šo priekšlikumu, Komisija ir padziļināti izvērtējusi Pakalpojumu direktīvu. Šis izvērtējums parādīja, ka Pakalpojumu direktīvas īstenošana līdz šim ir bijusi tikai daļēji efektīva. Pakalpojumu direktīva ir spējusi nodrošināt papildu izaugsmi, jo dalībvalstīs ir īstenotas reformas. Tomēr pakalpojumu sniedzēji galvenajās pakalpojumu nozarēs (piemēram, uzņēmējdarbības pakalpojumu un būvniecības nozarē) joprojām saskaras ar ievērojamu daudzumu šķēršļu. Turklāt sistēma administratīvās sadarbības nodrošināšanai dalībvalstu starpā nenodrošina visus gaidītos ieguvumus. Padziļinātas analīzes laikā, ko veica 2015. gadā, lai izvērtētu vienoto kontaktpunktu darbību un izmantojamību, tika secināts, ka lielākā daļa vienoto kontaktpunktu vēl nav nodrošinājusi gaidīto pārvaldes vienkāršošanu saistībā ar pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu vai uzņēmumu dibināšanu.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija vairākkārt ir veikusi analīzi un apspriedes, lai iegūtu pierādījumus par atlikušajiem šķēršļiem pilnīgi funkcionējoša pakalpojumu vienotā tirgus izveidei, pievēršot lielāku vērību spēkā esošo noteikumu praktiskajai ietekmei kopš 2014. gada. Ir veikts ekonomiskais

novērtējums, lai izvērtētu dalībvalstu reformu ietekmi pakalpojumu tirgos, kā arī pakalpojumu sniedzēju piekļuvi apdrošināšanai. Turklāt Vienotā tirgus foruma ietvaros 2014., 2015. un 2016. gadā tika organizēti ieinteresēto personu darbsemināri. Šajos darbsemināros tika runāts par mazo un vidējo uzņēmumu problēmām saistībā ar attīstības iespējām pārrobežu reģionālajos tirgos vai par īpašām problēmām pakalpojumu nozarēs (galvenokārt uzņēmējdarbības pakalpojumu un būvniecības pakalpojumu nozarēs), kuru attīstībai traucē zems pārrobežu tirdzniecības un ieguldījumu līmenis ES mērogā. Apkopotie viedokļi un sniegtā informācija atklāja, ka, lai gan pēdējos gados ir bijis neliels progress, pakalpojumu sniedzēji vairākās ekonomiski nozīmīgās nozarēs joprojām saskaras ar virkni šķēršļu, kad cenšas paplašināt savu darbību pāri dalībvalstu robežām.

Ieinteresētās personas pauda dažādus viedokļus par iespējamiem risinājumiem, lai uzlabotu regulējumu, ko piemēro pakalpojumu tirgiem ES un dalībvalstu līmenī. Ar šo direktīvu netiek grozīts neviens būtisks Pakalpojumu direktīvas noteikums par pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, nedz arī noteikumi, kas saistīti ar darba ņēmēju norīkošanu darbā, veselību un drošību vai vides aizsardzību. Ieinteresētās personas gandrīz vienprātīgi iebilst pret to, lai tiktu atsākta Pakalpojumu direktīvas izskatīšana.

Sabiedriskā apspriešana tiešsaistē notika no 2016. gada 3. maija līdz 26. jūlijam. Apspriešanās laikā tika apkopots ieinteresēto personu viedoklis, kā arī informācija par tieši gūto pieredzi iepriekš minētajās pakalpojumu nozarēs saistībā ar atlikušajiem šķēršļiem, kas traucē sniegt pārrobežu pakalpojumus ES.

Visu šo pasākumu rezultāti ir devuši apstiprinājumu tam, ka dalībvalstu līmenī joprojām ir nepamatotas vai nesamērīgas prasības, kas negatīvi ietekmē pakalpojumu sniedzējus un pakalpojumu saņēmējus vienotajā tirgū. Turklāt šie rezultāti ir snieguši īpašas norādes par to, kādus politikas risinājumus gaida ieinteresētās personas. Lielākā daļa no viņiem atbalstīja nepieciešamību novērst atlikušos šķēršļus pakalpojumu pārrobežu sniegšanai un veicināt piekļuvi apdrošināšanas segumam šādās situācijās, vienlaikus saglabājot ES noteikumus par sociālajiem jautājumiem, nodarbinātību, veselību un drošību vai vidi, kā arī realizēt vērīgu īstenošanas politiku. Šajā saistībā Komisija 2016. gada novembrī pieņēma visaptverošu īstenošanas noteikumu kopumu, lai mazinātu nesamērīgos ierobežojumus, kas pakalpojumu nozarē ieviesti deviņās dalībvalstīs.

Šīs iniciatīvas mērķi veicināt pārrobežu pakalpojumu tirgu attīstību atbalstīja arī Konkurētspējas padome 2016. gada 29. februāra secinājumos par Vienotā tirgus stratēģiju¹⁰, kā arī Eiropadome 2016. gada 28. jūnija secinājumos¹¹. To atbalstīja arī Eiropas Parlaments savā 2016. gada 26. maijā pieņemtajā rezolūcijā par vienotā tirgus stratēģiju¹².

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Šā direktīvas priekšlikuma izstrādē tika izmantoti rezultāti, kas iegūti savstarpējās izvērtēšanas procesā ar dalībvalstīm 2010.–2011. gadā, 2011.–2012. gadā notikušajās veikspējas pārbaudēs un 2012.–2013. gadā veiktajā salīdzinošajā izvērtēšanā. Turklāt dažādu sabiedrisko apspriešanu rezultāti, tostarp 2016. gada vasarā veiktās apspriešanas rezultāti, nodrošina pietiekamu ekspertu atzinumu kopumu.

Komisija paļāvās arī uz regulāru informācijas apmaiņu tehniskā līmenī ar tās Ekspertu grupu jautājumos par Pakalpojumu direktīvas īstenošanu.

¹⁰ [Padomes 2016. gada 29. februāra secinājumi par “Vienotā tirgus stratēģiju attiecībā uz pakalpojumiem un precēm”.](#)

¹¹ [Eiropadomes 2016. gada 28. jūnija secinājumi.](#)

¹² [Eiropas Parlamenta 2016. gada 26. maija rezolūcija par vienotā tirgus stratēģiju.](#)

• Ietekmes novērtējums

Izstrādājot šo iniciatīvu, tika veikts ietekmes novērtējums. Atkārtoti iesniegtajā ziņojumā ņemti vērā ieteikumi, ko savā sākotnēji negatīvajā 2016. gada 14. oktobra atzinumā¹³ sniedza Regulējuma kontroles padome, kā arī papildu jautājumi, ko padome ierosināja savā 2016. gada 8. novembra galīgajā pozitīvajā atzinumā¹⁴. Proti, ir precizēts problēmas apraksts un ietekmes novērtējuma tvērums, dažādie politikas risinājumi pārgrupēti skaidri identificējamos risinājumu kopumos, kā arī precīzāk aplēsti administratīvo izmaksu samazinājumi.

Ietekmes novērtējumā izskatīti atsevišķi politikas risinājumi un sagrupēti politikas risinājumu kopumos. Ir izvērtēti šādi politikas risinājumu kopumi:

- pirmais risinājumu kopums ļautu pakalpojumu sniedzējam iegūt apliecību par likumīgu uzņēmējdarbības veikšanu izcelsmes dalībvalstī, kā arī apstiprinājumu par pastāvošo apdrošināšanas segumu darbībām izcelsmes dalībvalstī;
- otrais risinājumu kopums ļautu pakalpojumu sniedzējam izmantot ES līmeņa procedūru, lai veicinātu piekļuvi citas dalībvalsts tirgum, un šī procedūra, atvieglojot darbā norīkotajiem darbiniekiem administratīvo formalitāšu ievērošanu, ļauj izmantot arī progresīvu elektronisku mehānismu, kas pievienots *IMI* un ko uzņēmēja dalībvalsts var izvēlēties izmantot. Turklāt tas novērstu praktiskos šķēršļus, kas saistīti ar apdrošināšanu pārrobežu situācijās;
- trešais risinājumu kopums papildus otrajam risinājumu kopumam mazinātu regulatīvās atšķirības vairākās būtiskās uzņēmējdarbības pakalpojumu nozarēs (arhitektu pakalpojumi, inženierpakalpojumi un grāmatvedības pakalpojumi), saskaņojot ierobežotu skaitu prasību, kas pakalpojumu sniedzējiem piemērojamas šajās trijās pakalpojumu jomās (proti, tiesiska rakstura ierobežojumi; prasības, kas nosaka profesionāliem rezervējamo akciju īpatsvaru; daudznozaru darbību sniegšanas ierobežojumi);
- ceturtais risinājumu kopums papildus trešajam risinājumu kopumam ieviestu īpašus risinājumus, lai mazinātu iepriekš minētās regulatīvās atšķirības saistībā ar pakārtotajām struktūrām (filiālēm un aģentūrām), atbrīvojot ārvalstu pakalpojumu sniedzējus no konkrētām prasībām un vienlaikus atļaujot uzņēmējai dalībvalstij ieviest alternatīvus aizsardzības pasākumus.

Pirmais risinājumu kopums radītu noteiktu vienkāršošanas efektu, kas tomēr ir lielākā mērā ierobežots salīdzinājumā ar citiem kopumiem. Gan trešajam, gan ceturtajam risinājumu kopumam būtu lielāka ietekme nekā otrajam, jo tie mazina arī regulatīvos šķēršļus (papildus administratīvajai vienkāršošanai), taču Komisija lēma par labu otrajam risinājumu kopumam. Šāds lēmums pieņemts, jo, ar mērķtiecīgu īstenošanas darbību atsakoties no trešajā un ceturtajā risinājumu kopumā paredzētajām visierobežojošākajām prasībām un sniedzot konkrētus ieteikumus par pakalpojumu sniedzējiem profesionāliem piemērojamo regulējumu kopumā, šķiet, tiek panākts samērīgāks risinājums, nekā tiesību akta priekšlikums, ar kuru ierobežotam skaitam prasību ievieš minimālu saskaņošanu ierobežotā skaitā pakalpojumu nozaru. Turklāt ceturtais risinājumu kopums arī netiek izskatīts, jo tas radītu priekšstatu, ka tiek ieviests risinājums, kura pamatā ir izcelsmes valsts pieeja un kurš paredz,

¹³ Padomes galvenie ieteikumi tās sākotnējā atzinumā par ietekmes novērtējumu bija uzlabot problēmas definīciju, pārskatīt dažādo risinājumu izklāstu un formulējumu, kā arī sniegt plašāku informāciju par iespējamām izmaksām dalībvalstīm un ieinteresēto personu viedokļiem. Pieejams šeit:

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

ka ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem tiek piemēroti tikai to izcelsmes dalībvalsts tiesību akti, tādējādi veicinot vietējo pakalpojumu sniedzēju pozitīvu diskrimināciju.

Gaidāms, ka izvēlētais risinājumu kopums palielinās juridisko noteiktību un samazinās izmaksas pakalpojumu sniedzējiem, kuri izvērš darbību pāri robežām. Šis risinājumu kopums var paaugstināt tirgus dinamiku un konkurences līmeni, tādējādi palielinot izvēles iespējas un pievienoto vērtību patērētājiem.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Ierosinātā direktīva veicinās normatīvo atbilstību saistībā ar tirgus pieejamību pakalpojumu sniedzējiem un vienkāršošanu, jo uzlabos kārtību, kādā pakalpojumu sniedzēji iegūst piekļuvi citas dalībvalsts tirgum. Tā nemaina uzņēmēju dalībvalstu prerogatīvas saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu.

- **Pamattiesības**

Šis priekšlikums veicina Pamattiesību hartā paredzēto tiesību ievērošanu. Precīzāk, personas datu aizsardzība tiks nodrošināta saskaņā ar hartas 8. pantu. Turklāt šis iniciatīvas galvenais mērķis ir veicināt tiesības veikt uzņēmējdarbību un tiesības sniegt pakalpojumus jebkurā dalībvalstī, kā to paredz hartas 15. panta 2. punkts, nodrošinot, ka netiek pieļauta diskriminācija — pat netieša diskriminācija — valstspiederības dēļ (lai īstenotu hartas 21. panta 2. punktu). Turklāt ES līmeņa procedūra ir paredzēta, lai ieviestu objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu procedūru, tostarp attiecībā uz Komisijas līdzdalību, kā to prasa hartas 41. pants. Visbeidzot, pienācīgi tiks ņemts vērā tiesību, proti, brīvības sniegt pakalpojumus, ļaunprātīgas izmantošanas aizliegums, kā to paredz hartas 54. pants.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Gaidāms, ka priekšlikums ietekmēs ES budžetu tiktāl, ciktāl plānotās Eiropas pakalpojumu e-kartes darbībai par darbības platformu tiks izmantota Iekšējā tirgus informācijas sistēma (*IMI*). *IMI* būs jāpielāgo, lai tā atbalstītu Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūru un atbilstu glabāšanas prasībām, kā arī tai būs jāpievieno dažas papildu funkcijas, proti, publiskā saskarne pakalpojumu sniedzējiem un savienojumi ar citām būtiskām sistēmām, kā arī atbalsta struktūras funkcijas dalībvalstu iestādēm. Tas ir tādēļ, ka Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošanas nolūkā *IMI* tiks piedāvāts izmantot arī kā instrumentu efektīvai informācijas apmaiņai un savstarpējai palīdzībai kompetento iestāžu starpā konkrētā dalībvalstī, neskarot citus risinājumus, ko ievieš dalībvalstis.

Ietekme uz ES budžetu būs neliela, ņemot vērā to, ka *IMI* izmantošana Eiropas pakalpojumu e-kartes darbības atbalstam nodrošinās ievērojamus apjomradītus ietaupījumus. Turklāt galvenās pašreizējās *IMI* spējas un patlaban izstrādes procesā esošās spējas lielā mērā atbilst Eiropas pakalpojumu e-kartes prasībām. Tādēļ pielāgošanas un izstrādes izmaksas tiks ievērojami samazinātas.

Taču jebkādi nepieciešamie piešķirumi tiks nodrošināti, veicot reorganizāciju; nav paredzams, ka ietekme uz ES budžetu pārsniegs apropriācijas, kas jau paredzētas Komisijas oficiālajā finanšu programmā.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Direktīvā paredzēts veikt direktīvas pirmo izvērtēšanu ne vēlāk kā 36 mēnešus pēc transponēšanas dienas un pēc tam vismaz reizi piecos gados. Dalībvalstis, pakalpojumu sniedzēji, sociālie partneri un citas ieinteresētās personas arī tiktu aicinātas izvērtēt iniciatīvas

darbību. Tiks izvērtēta iespēja noteikt īpašus rādītājus, kas ļaus novērtēt direktīvas ietekmi, piemēram, tādu pakalpojumu sniedzēju skaitu, kuri izmanto Eiropas pakalpojumu e-karti, to pieredzi saistībā ar administratīvo slogu, izmantoto procedūru ātrumu vai informācijas apmaiņas gadījumu skaitu dalībvalstu starpā.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Šim priekšlikumam nav vajadzīgi skaidrojošie dokumenti visu noteikumu transponēšanai dalībvalstu tiesību aktos. Taču Komisija sniegs norādes par darbplūsmu un administratīvo nodrošinājumu, kas paredzēts ierosinātajā regulā, ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti. Šādas norādes tiks sniegtas pēc tam, kad būs pieņemti visi vajadzīgie deleģētie un īstenošanas akti, kas paredzēti šajā direktīvā un ierosinātajā regulā.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Priekšlikumā iekļauti turpmāk izklāstītie noteikumi.

Direktīvas 1. pantā norādīts temats, proti, noteikt tiesisko un darbības regulējumu Eiropas pakalpojumu e-kartei, kuru ievieš ar Regulu ... [EPK regulu], ar ko paredz noteikumus, kuri reglamentē e-kartes turētāju piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanu.

Direktīvas 2. pantā noteikta šīs direktīvas darbības joma, kas ietver uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumus, kuri minēti tās pielikumā. Pielikums neietver darbības, kas pilnīgi vai daļēji izslēgtas arī no Direktīvas 2006/123/EK darbības jomas.

Šajā pantā arī noteikts, ka, līdzīgi kā Direktīva 2006/123/EK, arī šī direktīva neskar vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumu definīciju vai organizēšanu, nedz arī noteikumus, ko reglamentē konkurences tiesību akti. Šī direktīva neskar arī kultūras vai valodu daudzveidību vai plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Visbeidzot, šī direktīva neskar vispārējās krimināltiesību, darba tiesību, nodokļu tiesību vai sociālā nodrošinājuma normas.

Attiecībā uz Direktīvu 2006/123/EK ir precīzi noteikts, ka šo direktīvu nepiemēro, ja tā ir pretrunā citiem Savienības aktiem, kuri reglamentē īpašus aspektus attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai konkrētās nozarēs vai profesijās. Šajā pantā arī uzsvērts, ka šī direktīva neskar Direktīvu 96/71/EK un 2014/67/ES attiecībā uz darba ņēmēju norīkošanu darbā.

Direktīvas 3. pantā norādītas attiecīgās definīcijas.

Direktīvas 4. pantā precizēts Eiropas pakalpojumu e-kartes pierādījuma spēks Savienībā attiecībā uz darbības veikšanu pakalpojumu sniedzēja izcelsmes valstī, no kuras tas paplašina darbību, izmantojot e-karti.

Direktīvas 5. pantā izklāstīts, kā Eiropas pakalpojumu e-karte funkcionē kā pierādījums e-kartes turētāja spējai sniegt pakalpojumus uzņēmējas dalībvalsts teritorijā — īslaicīgi vai izmantojot filiāli, aģentūru vai biroju, kas atrodas šajā dalībvalstī. Tiklīdz e-karte ir izdota, uzņēmēja dalībvalsts vairs nevar e-kartes turētājam piemērot pakalpojumu sniegšanas prasības, kas saistītas ar sistēmām par iepriekšēju atļaujas saņemšanu un iepriekšēju paziņošanu saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, jo šādi iepriekšēji kontroles pasākumi tiek veikti Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas procedūras laikā. Tomēr Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas procedūrā nevar iekļaut iepriekšējus kontroles pasākumus, kas ir ļoti sarežģīti vai ietver atlasīti no citu uzņēmumu vidus. Uz e-kartes turētājiem tāpat kā uz citiem pakalpojumu sniedzējiem arī turpmāk attieksies *ex post* kontroles pasākumi.

Ar 6. pantu tiek ieviests pienākums visu dalībvalstu iestādēm, kuras pieprasa iesniegt informāciju saistībā ar jebkādam procedūrām vai formalitātēm, neprasīt e-kartes turētājiem sniegt jebkādu informāciju, kas jau ir ietverta Eiropas pakalpojumu e-kartē.

Direktīvas 7. pantā noteikts Eiropas pakalpojumu e-kartes derīgums — karte ir beztermiņa, ja vien tā netiek apturēta, atcelta vai anulēta, un aptver visu uzņēmējas dalībvalsts teritoriju. Atļaujas attiecībā uz papildu filiālēm, aģentūrām vai birojiem paliek spēkā, ciktāl to pieļauj Direktīva 2006/123/EK.

Direktīvas 8. pantā noteikts, ka pieteikums e-kartes saņemšanai būtu jāiesniedz izcelsmes valsts koordinējošajā iestādē.

Direktīvas 9. pantā noteikts, ka tiesības pieteikties Eiropas pakalpojumu e-kartei netiek dotas tiem pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem jau attiecas ieviestā Eiropas profesionālā karte.

Direktīvas 10. pantā ir aizsargātas dalībvalstu tiesības atsaukties uz sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm atbilstīgi Direktīvai 2006/123/EK.

Direktīvas 11. pantā aprakstīts, kādi Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma pārbaudes un galīgās noformēšanas uzdevumi jāveic koordinējošai iestādei izcelsmes dalībvalstī pirms šāda pieteikuma nosūtīšanas savam sadarbības partnerim uzņēmējā dalībvalstī. Šajā pantā paredzēti arī tiesiskās aizsardzības mehānismi izcelsmes dalībvalsts koordinējošās iestādes darbības vai bezdarbības gadījumā.

Direktīvas 12. pantā aprakstītas procesuālās darbības, kas jāveic, lai izdotu Eiropas pakalpojumu e-karti pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai. Koordinējošā iestāde informē par piemērojamām prasībām uzņēmējā dalībvalstī pēc tam, kad tirgū ienākošam pakalpojumu sniedzējam ir piešķirta piekļuve, vai informē par uzņēmējas dalībvalsts pietiekami pamatotu lēmumu iebilst pret e-kartes izdošanu, turklāt šis lēmums ir saistošs koordinējošai iestādei izcelsmes dalībvalstī. Ja vēlākais divu nedēļu laikā iebildumi netiek paziņoti, tiek nosūtīts brīdinājuma ziņojums un uzņēmējai dalībvalstij tiek dotas vēl divas nedēļas savas attieksmes paušanai. Šā perioda beigās ar tiešu vai netiešu (klusējot) uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu tiek izdota e-karte. Noteikumi paredz tiesības uz tiesisko aizsardzību, lai vērstos pret izcelsmes vai uzņēmējas dalībvalstu koordinējošo iestāžu lēmumiem.

Direktīvas 13. pantā aprakstīti procesuālie pasākumi Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanai pakalpojumu sniegšanai ar struktūru, proti, filiāļu, aģentūru vai biroju, starpniecību. Uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde informē par prasībām, ko piemēro tās teritorijā, lai varētu piešķirt piekļuvi. Pieteikuma iesniedzējam jāpierāda prasītā atbilstība. Ja uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde nepieņem nekādu lēmumu pēc tam, kad paredzētajā termiņā ir veikta pienācīga procedūra attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju un nosūtīts brīdinājuma ziņojums ar aicinājumu tai paust savu attieksmi, e-karte tiek izdota. Noteikumi paredz tiesības uz tiesisko aizsardzību, lai vērstos pret izcelsmes vai uzņēmējas dalībvalstu koordinējošo iestāžu lēmumiem.

Ar direktīvas 14. pantu tiek ieviests vienreizējas iesniegšanas princips vietējā līmenī, kas paredz, ka izcelsmes dalībvalsts iestāžu rīcībā esošā informācija un dokumenti pieteikuma iesniedzējam Eiropas pakalpojumu e-kartes saņemšanai nav jāiesniedz vēlreiz.

Direktīvas 15. pantā norādīts, kādas situācijas uzņēmējā dalībvalstī ir iemesls Eiropas pakalpojumu e-kartes apturēšanai vai atcelšanai.

Direktīvas 16. pantā norādīts, kādas situācijas izcelsmes dalībvalstī ir iemesls visu to Eiropas pakalpojumu e-karšu apturēšanai vai atcelšanai, kuras iepriekš izsniegtas attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam un pakalpojumu darbībai.

Direktīvas 17. pantā noteikti izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts pienākumi Eiropas pakalpojumu e-kartes apturēšanā un atcelšanā vai — pēc e-kartes turētāja pieprasījuma — arī anulēšanā. Ar šo pantu tiek ieviesta attiecīgo e-kartes turētāju konsultāciju procedūra.

Direktīvas 18. pants reglamentē Komisijas tiesības deleģēt pilnvaras saskaņā ar 12. un 13. pantu.

Direktīvas 19. pantā noteikta komiteja, kura palīdz Komisijai pieņemt īstenošanas aktus un piemērojamo procedūru saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.

Direktīvas 20. un 21. pants uzliek Komisijai uzraudzības un pārskatīšanas pienākumus attiecībā uz šīs direktīva ietekmi.

Direktīvas 22. pants attiecas uz šīs direktīvas noteikumu transponēšanu un piemērošanu. Paredzētie termiņi ir tādi paši kā tie, kuri paredzēti ierosinātajai regulai, ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par tiesisko un darbības regulējumu Eiropas pakalpojumu e-kartei, ko ievieš ar
Regulu ... [EPK regulu]**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁵,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁶,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD) garantē pakalpojumu sniedzējiem tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs un brīvi sniegt pakalpojumus starp dalībvalstīm.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK¹⁷ paredz vispārīgus noteikumus, lai veicinātu pakalpojumu sniedzēju brīvību veikt uzņēmējdarbību, kā arī sekmētu pakalpojumu brīvu apriti. Minētā direktīva cita starpā paredz, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina administratīva vienkāršošana, piemēram, jāpiedāvā elektroniskās procedūras ar vienoto kontaktpunktu starpniecību, jāvienkāršo pašreizējās procedūras un prasības iesniegt apliecinātus dokumentus, kā arī pēc iespējas labāk jāizmanto klusējot piešķirta apstiprinājuma sistēma. Direktīva nodrošina arī regulējumu, kas veicina brīvību īslaicīgi sniegt pakalpojumu citā dalībvalstī.
- (3) Direktīva 2006/123/EK prasa dalībvalstīm izveidot un pastāvīgi atjaunināt vienotos kontaktpunktus, kur pakalpojumu sniedzējs, kurš vēlas veikt darbību vai sniegt pakalpojumus, var piekļūt visai vajadzīgajai informācijai par izpildāmajām prasībām un elektroniski veicamajām procedūrām saistībā ar visām formalitātēm, atļaujām un paziņojumiem. Tomēr pakalpojumu sniedzējiem joprojām lielas izmaksas rada informācijas iegūšana un ir grūtības attālināti izpildīt dalībvalstu procedūras, konkrēti – attiecībā uz nozarei raksturīgām prasībām. Sadarbībai iestāžu starpā dažādās dalībvalstīs principā būtu jānotiek, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

¹⁵ OV C, ... , ... lpp.

¹⁶ OV C, ... , ... lpp.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

(IMI) — IT platformu, kas piedāvāta pārrobežu informācijas apmaiņai un savstarpējai palīdzībai saskaņā ar minēto direktīvu. Lai gan iestādes reizēm šaubās par pakalpojumu sniedzēja likumīgu uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, sadarbības iespējas, ko patlaban nodrošina IMI, netiek pilnīgi izmantotas. Lai nokārtotu formalitātes saistībā ar atļaujām un paziņojumiem, bieži vien tiek prasīts iesniegt dokumentus papīrformā un tos tulkot, un tas rada ievērojamas izmaksas. Informācija par šiem šķēršļiem tiešsaistē nav pieejama vai ir nepietiekama, nepilnīga, sadrumstalota un grūti interpretējama attiecībā uz konkrēto situāciju, kāda ir pakalpojumu sniedzējam, kas izvērš darbību pāri robežām, jo dalībvalstu noteikumi bieži vien attiecas tikai uz vietējām situācijām. Pakalpojumu sniedzēji bieži vien ir pakļauti riskam atkārtoti iesniegt informāciju un dokumentus.

- (4) Joprojām ir spēkā prasības, kuras apgrūtina un padara nepievilcīgu pakalpojumu sniedzēju darbības paplašināšanu iekšējā tirgū, piemēram, liels skaits būtiski atšķirīgu atļauju piešķiršanas sistēmu, ko izmanto dažādas iestādes un kas uzņēmējdarbības veikšanai nenodrošina tādu nosacījumu savstarpēju atzīšanu, kuri iepriekš ievēroti citās dalībvalstīs, vai kas paredz nesamērīgus vai nepamatotus ierobežojumus pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai. Tādējādi pakalpojumu sniedzēji, izvēršot darbību pāri robežām, saskaras ar dažādām un nesamērīgām atbilstības nodrošināšanas izmaksām.
- (5) Pārrobežu tirdzniecības un ieguldījumu līmenis dažās uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumu nozarēs ir īpaši zems, un tas liecina par potenciālu labāk integrēt pakalpojumu tirgus, kuri rada būtisku negatīvu ietekmi uz pārējām ekonomikas nozarēm. Šāda nepietiekama darbība rada situāciju, kad vienotajā tirgū netiek pilnā mērā izmantots potenciāls panākt lielāku izaugsmi un radīt vairāk darbvieta.
- (6) Šīs direktīvas mērķis ir veicināt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti vienotajā tirgū, turpinot attīstīt un īstenot vispārīgos principus attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību un brīvi sniegt pārrobežu pakalpojumus, ko paredz attiecīgi LESD 49. un 56. pants un Direktīva 2006/123/EK. Šīs direktīvas pamatā vajadzētu būt LESD 53. panta 1. punktam par brīvību veikt uzņēmējdarbību un iespējām veikt darbības kā pašnodarbinātām personām, kā arī LESD 62. pantam, kurš nosaka šo noteikumu piemērošanu pakalpojumiem.
- (7) Lai atvieglotu pakalpojumu darbību sākšanu un veikšanu, šī direktīva pamatojas uz Direktīvu 2006/123/EK, taču nekādā ziņā negroza tās noteikumus. Šīs direktīvas darbības joma ir vēl ierobežotāka salīdzinājumā ar noteikto Pakalpojumu direktīvas darbības jomu. Tā īpaši attiecas uz uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumu nozarēm, kurās joprojām pastāv daudz šķēršļu pārrobežu darbībai. Turklāt pārrobežu tirdzniecība un ieguldījumi būvniecības un vairākās uzņēmējdarbības pakalpojumu nozarēs ir zemā līmenī, un abās nozarēs pēdējā desmitgadē vērojams neliels produktivitātes pieaugums.
- (8) Visi jautājumi, darbības un jomas, kuri izslēgti no Direktīvas 2006/123/EK darbības jomas, būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas. Proti, šī direktīva neskar jautājumus, darbības un jomas, kuras izriet no nodokļu piemērošanas, sociālā nodrošinājuma un darba tiesībām, tostarp jebkurus tiesību aktos vai līgumos paredzētus noteikumus, kas attiecas uz nodarbinātības nosacījumiem, darba apstākļiem, tostarp veselības aizsardzību un drošību darbā, un darba devēju un darba ņēmēju savstarpējām attiecībām. Šī direktīva arī neskar dalībvalstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktus. Šī direktīva neskar arī jebkādus noteikumus, kas izriet no

konkurences tiesībām, kā arī jebkādos noteikumus par piemērojamām tiesībām vai jurisdikciju saskaņā ar starptautiskajām privāttiesībām.

- (9) Konsekvences labad iespējamās pretrunas starp šo direktīvu un citiem ES aktiem, kas reglamentē īpašus piekļuves aspektus vai pakalpojumu darbības veikšanu konkrētā nozarē, būtu jārisina, kā paredzēts Direktīvas 2006/123/EK 3. pantā attiecībā uz pretrunām starp minēto direktīvu un šādiem aktiem, kad piemēro šos citus aktus. Tādējādi uz šīs direktīvas noteikumiem nevar paļauties, lai pamatotu tādu iepriekšēju atļauju piešķiršanas sistēmu, iepriekšējas paziņošanas sistēmu vai prasības attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu, ko aizliedz citi ES akti, kuri reglamentē īpašus piekļuves aspektus vai pakalpojumu darbības veikšanu konkrētā nozarē, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK¹⁸. Šī direktīva nekādā veidā neskar arī pienākumus, kas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpilda saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK¹⁹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/67/ES²⁰.
- (10) Šī direktīva precizē nosacījumus, saskaņā ar kuriem attiecīgie pakalpojumu sniedzēji var izmantot Eiropas pakalpojumu e-karti, kas ieviesta ar Regulu ... [EPK regulu], kā arī to, kādām jābūt izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts attiecīgajām funkcijām un kādas izcelsmes dalībvalsts darbības būtu jāapstiprina uzņēmējai dalībvalstij. Eiropas pakalpojumu e-karte ir brīvprātīgi izmantojams instruments pakalpojumu sniedzējam.
- (11) Šī direktīva ietver arī noteikumus par Eiropas pakalpojumu e-kartes derīgumu, kā arī par tās apturēšanas vai atcelšanas iemesliem Eiropas Savienībā. Ja pakalpojumu sniedzējs nevar likumīgi turpināt sniegt pakalpojumus pāri robežām un ja vairs nepastāv iemesls, kādēļ tas sākotnēji pieteicās e-kartes saņemšanai, šī e-karte būtu attiecīgi jāaptur vai jāatceļ.
- (12) Eiropas pakalpojumu e-kartes galvenais mērķis ir ieviest vienotu un vienkāršotu procedūru pakalpojumu sniedzējiem, kas vēlas paplašināt pakalpojumu sniegšanu pāri robežām iekšējā tirgū. E-karte ir elektroniska apliecība, kurā norādīts, ka pakalpojumu sniedzējs likumīgi veic uzņēmējdarbību dalībvalstī (izcelsmes dalībvalstī). Uzņēmējām dalībvalstīm, kurās pakalpojumu sniedzējs vēlas paplašināties, nevajadzētu piemērot e-kartes turētājiem iepriekšējas atļauju piešķiršanas vai paziņošanas sistēmas, kas ieviestas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai kontrolētu piekļuvi pakalpojumu darbībām vai to īstenošanu, kas jau tiek kontrolēta pirms Eiropas pakalpojumu e-kartes izsniegšanas.
- (13) Ar šo direktīvu ieviestās procedūras mērķis ir īstenot Direktīvas 2006/123/EK vispārīgos noteikumus un principus attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu pāri robežām un konkrētu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu.
- (14) Saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu nevajadzētu kontrolēt atsevišķu prasību izpildi un ar tām saistītās atļaujas un paziņojumus, ko reglamentē Direktīva 2006/123/EK, jo to sarežģītības vai trešo pušu iesaistes dēļ tos nevar

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") (OV L 159., 28.5.2014., 11. lpp.).

pienācīgi ietvert Eiropas pakalpojumu e-kartes vienotā procesuālā darbplūsmā. Tas attiecas uz atlases procedūrām ierobežota skaita atļauju piešķiršanai un uz konkrētai vietai, proti, faktiskajai pakalpojumu sniegšanas vietai vai vietai, kur pakalpojumu sniedzējs veic savu darbību, raksturīgu apstākļu kontroli. Eiropas pakalpojumu e-karte nav piemērota arī tam, lai tajā integrētu atlases procedūras saistībā ar publiskiem līgumiem, metu konkursiem vai koncesijām.

- (15) Līdzīgi arī būtu jāizslēdz pakalpojumu sniedzējiem piemērojamie kontroles pasākumi, uz kuriem jau attiecas citi horizontālie ES tiesību akti. Tas attiecas uz prasībām un kontroles pasākumiem, kuri saistīti ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK²¹, pat ja tie minēti konkrētu nozaru tiesību aktos.
- (16) Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūrā, kura paredzēta, lai risinātu jautājumus konkrētā nozarē atbilstīgi Direktīvai 2006/123/EK, nevajadzētu iekļaut arī prasības pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību, izpaust konkrētu uzņēmuma informāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/101/EK²² un Padomes Direktīvu 89/666/EEK²³, kā arī jebkādas valstu tiesību aktu prasības vai kontroles pasākumus attiecībā uz tādu uzņēmumu filiāļu reģistrāciju, kuri reģistrēti citā dalībvalstī saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām.
- (17) Eiropas pakalpojumu e-karte nodrošina vairākas priekšrocības. Tā ir apliecinājums par likumīgas uzņēmējdarbības veikšanu izcelsmes dalībvalstī. Kamēr vien Eiropas pakalpojumu e-karte ir derīga, tai būtu jābūt derīgam apliecinājumam par likumīgu uzņēmējdarbības veikšanu izcelsmes dalībvalstī attiecībā uz pakalpojumiem, uz kuriem attiecas e-karte. Šādam apliecinājumam būtu jābūt pieņemamam arī izcelsmes dalībvalstī visos valsts pārvaldes līmeņos un administratīvajās struktūrvienībās. Derīga Eiropas pakalpojumu e-karte ietver informāciju, kas bieži vien tiek prasīta dažādās situācijās, piemēram, informāciju par piemērojamiem kontroles pasākumiem pakalpojumu sniegšanas laikā vai pēc tās, par publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, par metu konkursu vai koncesijas piešķiršanu, par meitasuzņēmumu dibināšanu vai filiāļu reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām, kā arī par pakalpojumu sniedzēja reģistrāciju obligātajās sociālās apdrošināšanas shēmās. Tā kā šāda informācija jau ir pieejama derīgā Eiropas pakalpojumu e-kartē, dalībvalstu iestādēm nevajadzētu pieprasīt šo informāciju no e-kartes turētājiem šādiem citiem mērķiem.
- (18) Turklāt nevajadzētu atļaut dalībvalstīm piemērot Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājiem jebkādas ar pakalpojumu sniegšanu saistītas atļauju piešķiršanas vai paziņošanas sistēmas pirms pakalpojumu sniegšanas. Pēc tam, kad uzņēmējā dalībvalstī sāktu pakalpojumu sniegšanu, dalībvalstīm nevajadzētu pilnīgi vai daļēji atkārtot kontroles pasākumus, kuri iepriekš veikti saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu. No nodokļu un sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem un darba tiesībām izrietošas atļauju piešķiršanas vai paziņošanas sistēmas būtu jāpiemēro arī

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/101/EK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

²³ Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/666/EEK par informācijas sniegšanas prasībām attiecībā uz filiālēm, ko kādā dalībvalstī atvēršanas noteiktu veidu sabiedrības, uz kurām attiecas citas valsts tiesību akti (OV L 395, 30.12.1989., 36. lpp.).

turpmāk, jo šie jautājumi ir izslēgti no šīs direktīvas piemērošanas jomas. Tomēr *ex post* pārbaudēm, inspekcijām un izmeklēšanai, ko sākušas kompetentās iestādes, arī turpmāk vajadzētu būt pieļaujamām, lai kontrolētu pakalpojumu sniegšanu, kā to paredz spēkā esošie ES tiesību akti. Ja šādu kontroles pasākumu laikā tiek konstatēti uzņēmējā dalībvalstī piemērojamo prasību būtiski pārkāpumi, Eiropas pakalpojumu e-karte var tikt apturēta vai atcelta.

- (19) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Direktīvu 2013/55/ES²⁴ tika ieviests tiesiskais regulējums attiecībā uz Eiropas profesionālo karti, kuru bija paredzēts piešķirt profesionāļiem, kas iegūst tiesības citā (uzņēmējā) dalībvalstī īslaicīgi vai ar pakārtotās struktūras starpniecību darboties tajā pašā profesijā, kurā viņi iepriekš kvalificēti savā (izcelsmes) dalībvalstī. Tādēļ Eiropas pakalpojumu e-kartei kā procedūrai, kas paredzēta plašam pakalpojumu lokam un nav paredzēta, lai risinātu jautājumus saistībā ar profesionālajām kvalifikācijām, nevajadzētu attiekties uz pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ieviesta īpašā Eiropas profesionālā karte, izņemot, ja attiecībā uz pakārtoto struktūru konkrētā profesijā paliek spēkā konkrētā nozarē piemērojamās prasības un to kontroles pasākumi, kas nav saistīti ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu.
- (20) Lai koncentrētu darbības un lēmumus dalībvalstī un veicinātu sadarbību starp dažādām kompetentajām iestādēm izcelsmes dalībvalstīs un uzņēmējās dalībvalstīs, koordinējošajai iestādei izcelsmes dalībvalstī un uzņēmējā dalībvalstī vajadzētu būt atbildīgai par jautājumu risināšanu saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-karti, tādējādi koordinējot dažādu dalībvalstu kompetento iestāžu sniegto informāciju un veicot kontaktpunkta funkciju saviem sadarbības partneriem citās dalībvalstīs. Tādējādi pieteikums Eiropas pakalpojumu e-kartes saņemšanai būtu jāiesniedz izcelsmes dalībvalsts koordinējošajai iestādei.
- (21) Pakalpojumu sniedzējiem tiek piedāvātas divu veidu Eiropas pakalpojumu e-kartes, proti, vienkāršāka procedūra pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai citās dalībvalstīs, pamatā kontrolējot pakalpojumu sniedzēju līdzšinējo uzņēmējdarbību izcelsmes dalībvalstī un atļaujot uzņēmējai dalībvalstij iebilst pret pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu, tikai pamatojoties uz sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm, un sarežģītāka procedūra, kurā uzņēmējas dalībvalstis kontrolē to teritorijā veiktu saimniecisko darbību, ko īsteno neierobežotā laikposmā ar pakārtotas struktūras — filiāles, aģentūras vai biroja — starpniecību, lai tādējādi, izmantojot vienkāršotu darbplūsmu, nodrošinātu, ka atbilstīgi un efektīvi tiek veikta savstarpējā atzīšana.
- (22) Eiropas pakalpojumu e-karte ir pieejama pakalpojumu sniedzējiem, kuri iepriekš veikuši uzņēmējdarbību dalībvalstī. Lai gan būtu jāparedz iespēja trešo valstu uzņēmumu meitasuzņēmumiem pieteikties e-kartes saņemšanai, šādu iespēju nevajadzētu dot šo uzņēmumu filiālēm, aģentūrām vai birojiem, jo LESD 48. pants paredz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti uzņēmumiem un sabiedrībām, kuri dibināti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskais birojs, centrālā pārvalde vai galvenā darījumdarbības vieta atrodas Savienībā.
- (23) Eiropas pakalpojumu e-kartei, kas izdota pakārtotai struktūrai, būtu jāļauj sniegt pakalpojumus uzņēmējā dalībvalstī ne tikai ar filiāļu un aģentūru starpniecību, bet arī

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Direktīva 2013/55/ES, ar ko groza Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI regulu) (OV L 354, 28.12.2013., 132. lpp.).

jebkāda veida biroja starpniecību, kas atrodas tās teritorijā. Taču, izmantojot Eiropas pakalpojumu e-karti, pakārtotai struktūrai nevajadzētu sniegt pakalpojumus uzņēmējā dalībvalstī ar tādu uzņēmumu meitasuzņēmumu starpniecību, kuri veic uzņēmējdarbību izcelsmes valstī. Lai pārbaudītu, vai meitasuzņēmums ir atsevišķa juridiska persona, ir vajadzīgi sarežģītāki kontroles pasākumi nekā tie, kurus piemēro pakalpojumu sniegšanai ar tādas filiāles, aģentūras vai biroja starpniecību, kas nav atsevišķs tiesību subjekts. Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūra nav piemērota, lai ietvertu šādus sarežģītus kontroles pasākumus.

- (24) Izcelsmes dalībvalsts koordinējošajai iestādei pēc Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma saņemšanas tas būtu pilnīgi jānoformē un jāapstiprina tā saturs, lai precīzi un uzskatāmi parādītu, ka pakalpojumu sniedzējs likumīgi veic uzņēmējdarbību savā izcelsmes valstī, un aprakstītu uzņēmējdarbības veikšanas apstākļus tā, lai uzņēmējas dalībvalsts iestādes varētu veikt savus kontroles pasākumus. Pieteikuma iesniedzēja bezdarbības gadījumā būtu jāaptur procedūra, savukārt izcelsmes dalībvalsts iestāžu bezdarbības gadījumā būtu jāizmanto tiesiskās aizsardzības līdzekļi.
- (25) Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienveidīgu īstenošanu attiecībā uz Eiropas pakalpojumu e-karšu pieteikumu izskatīšanas un apstrādes tehniskajiem aspektiem, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁵. Šajos īstenošanas noteikumos būtu jāparedz Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma automātiska anulēšana, ja attiecīgā procedūra pieteikuma iesniedzēja bezdarbības dēļ tiek apturēta uz ievērojamu laika posmu.
- (26) Uzņēmējas dalībvalsts koordinējošajai iestādei būtu jānodrošina skaidrība attiecībā uz to, kuras prasības piemēro citas valsts pakalpojumu sniedzējam, ja tas jau veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Uzņēmējas dalībvalsts koordinējošajai iestādei būtu jānodrošina, ka pakalpojumu sniedzējam ir zināms, kuras prasības reglamentē pakalpojumu sniegšanu uzņēmējās dalībvalstīs, ieskaitot tās, ko piemēro pēc Eiropas pakalpojumu e-kartes iegūšanas. Attiecībā uz uzņēmējdarbību, proti, pakalpojumu sniegšanu, ar filiāļu, aģentūru vai biroju starpniecību uzņēmējas dalībvalsts koordinējošās iestādes pienākumam noteikt piemērojamās prasības ir cits mērķis: koordinējošajai iestādei jānorāda prasības, kuru izpilde citas valsts pakalpojumu sniedzējam ir jāpierāda pirms e-kartes izdošanas.
- (27) Ja uzņēmēja dalībvalsts savā vienotajā kontaktpunktā ir izveidojusi visaptverošu un atjauninātu informācijas datubāzi, tās koordinējošā iestāde var vienkārši atsaukties uz attiecīgo tīmekļa vietni, kur var iegūt informāciju par Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūru.
- (28) Eiropas pakalpojumu e-kartei nevajadzētu mainīt pašreizējo regulatīvo vidi, ko nosaka Direktīva 2006/123/EK un citi attiecīgie ES tiesību akti un kas paredz pamatnosacījumus, kuri pakalpojumu sniedzējam jāizpilda, lai sāktu sniegt pakalpojumus uzņēmējā dalībvalstī. Attiecīgi būtu jāparedz iespēja uzņēmējām dalībvalstīm saskaņā ar spēkā esošajiem ES tiesību aktiem izvērtēt citu valstu pakalpojumu sniedzēju atbilstību uzņēmējas valsts prasībām, pirms atļaut šiem pakalpojumu sniedzējiem sākt sniegt pakalpojumus dalībvalsts teritorijā. Tādēļ Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas procedūrā būtu lielā mērā jāņem vērā

²⁵

Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

uzņēmējas dalībvalsts uzdevums veikt piemērotu kontroli gan attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu, gan arī uz uzņēmējdarbības veikšanu.

- (29) Saistībā ar pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu, ņemot vērā to, ka Direktīvas 2006/123/EK 16. pantā paredzētas prasības lielākajai daļai pakalpojumu, uz ko attiecas šī direktīva, būtu jāparedz iespēja uzņēmējām dalībvalstīm atļaut iebilst pret to, ka izcelsmes dalībvalsts izdod Eiropas pakalpojumu e-karti tādos gadījumos, kad pieteikuma iesniedzēja situācija rada patiesus un pietiekami nopietnus draudus sabiedrības interesēm saistībā ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību, sabiedrības veselību vai vides aizsardzību tādā veidā, ko nevar atbilstīgi un pietiekami novērst, piemērojot prasības un kontroles pasākumus pēc pakalpojumu sniegšanas sākšanas. Šādi būtu jārikojas, ja ir izveidota iepriekšējas atļauju piešķiršanas sistēma vai iepriekšējas paziņošanas sistēma attiecīgo pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai, tādā gadījumā, ja šādas sistēmas samērīgi pamato viens no tiem četriem sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm, kuri nostiprināti Direktīvas 2006/123/EK 16. pantā, un ja nosacījumus, ko pieteikuma iesniedzējs izpildījis savā izcelsmes valstī, nevar uzskatīt par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kuru izpildi šādai iepriekšējai atļauju piešķiršanai pieprasa uzņēmējā dalībvalstī. Uzņēmēju dalībvalstu iespējas un priekšrocības saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 16. pantu piemēro saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu.
- (30) IMI būtu jānodrošina, ka Komisija iegūst informāciju par uzņēmēju dalībvalstu iebildumiem pirms Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūras sākšanas pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai saistībā ar iepriekšējas atļauju piešķiršanas vai iepriekšējas paziņošanas sistēmām, kurām vajadzētu būt iepriekš paziņotām saskaņā ar Direktīvu ... [paredzētā Direktīva par paziņojumu sniegšanu]. Šo informāciju par paziņotās atļauju piešķiršanas sistēmas efektīvu piemērošanu var izmantot Komisija, lai sāktu jebkādas īstenošanas darbības vai izmeklēšanu. Iepriekš minētais neietekmē pieteikumu iesniedzēju tiesības iesniegt sūdzību Komisijas dienestiem par iespējamu ES tiesību aktu pārkāpumu saistībā ar attiecīgo iebildumu.
- (31) Saistībā ar uzņēmējdarbības veikšanu būtu jāļauj uzņēmējām dalībvalstīm piemērot e-kartes pieteikumu iesniedzējiem savas prasības, kuras nav diskriminējošas, ir pamatotas ar sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm un ir samērīgas saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK un citiem attiecīgajiem ES tiesību aktiem. Būtu jāņem vērā ES nozaru tiesību akti, kuri reglamentē dažus pakalpojumus, uz ko attiecas šī direktīva, piemēram, ceļojumu aģentūru pakalpojumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2302²⁶ un ar enerģiju saistītu būves elementu uzstādīšanas pakalpojumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/27/ES²⁷, tiktāl, ciktāl kontroles pasākumi neattiecas uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK.
- (32) Šā novērtējuma neatņemamai daļai vajadzētu būt novērtējumam par to, vai uzņēmējas dalībvalsts prasības un izcelsmes dalībvalsts prasības, kuras pieteikuma iesniedzējs jau ir izpildījis, ir līdzvērtīgas. Lai veicinātu izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts prasību līdzvērtības novērtēšanu gadījumos, kad uzņēmējas dalībvalsts iestāde paziņo par

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. novembra Direktīva (ES) 2015/2302 par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV L 326, 11.12.2015., 1. lpp.).

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).

nodomu atteikties izdot e-karti uzņēmējdarbības veikšanai, pieteikuma iesniedzējam vēlreiz būtu jādod iespēja pierādīt, ka tas atbilst nosacījumiem, kurus paredz iepriekšējas atļauju piešķiršanas vai iepriekšējas paziņošanas sistēma, ar ko uzņēmējas dalībvalsts iestādes pamato savu nodomu atteikt e-kartes izdošanu, tostarp norādīt prasības, kuras pieteikuma iesniedzējam piemēro izcelsmes dalībvalstī un kuras tiek uzskatītas par līdzvērtīgām.

- (33) Būtu jāparedz iespēja uzņēmējai dalībvalstij pirms Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas pieprasīt izcelsmes dalībvalstij precīzāku vai papildu informāciju, kas ir īpaši svarīga, lai novērtētu, vai ir pamatota un samērīga nepieciešamība iebilst pret to, ka pieteikuma iesniedzējs īslaicīgi sniedz pakalpojumus tās teritorijā, vai – uzņēmējdarbības gadījumā – cik daudz no tās regulatīvajiem jautājumiem jau ir pienācīgi atrisināti, ja pieteikuma iesniedzējs izpilda izcelsmes dalībvalsts prasības. Gaidāms, ka laika gaitā dalībvalstis iegūs labāku izpratni par to attiecīgajiem regulējumiem nozarēs, uz ko attiecas e-karte, un ka tādējādi būs iespējams uzlabot savstarpējo uzticēšanos un veikt noderīgāku novērtējumu pieteikumu iesniedzējiem.
- (34) Lai noteiktu procedūru šādas informācijas pieprasīšanai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu attiecībā uz procesuālās darbplūsmas precizēšanu un tās ietekmi uz termiņiem, ko piemēro lēmumiem, kurus pieņem saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu. Īpaši svarīgi ir tas, ka Komisija sagatavošanas darba gaitā pienācīgi apspriežas, tostarp ar ekspertiem, un šo apspriešanos īsteno saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Proti, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (35) Uzņēmējai dalībvalstij turpmāk nevajadzētu kontrolēt, vai Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma iesniedzējs likumīgi veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Pēc tam, kad pieteikumu apstiprina izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde, uzņēmējai dalībvalstij vairs nevajadzētu apšaubīt arī pieteikumā iekļauto datu un dokumentu patiesumu un derīgumu. Savukārt izcelsmes dalībvalsts koordinējošajai iestādei nevajadzētu vērtēt, vai tā izdod Eiropas pakalpojumu e-karti pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai, pamatojoties uz pakalpojumu sniedzēja atbilstību uzņēmējas dalībvalsts prasībām, — tai būtu tikai jānovērtē, vai pieteikuma iesniedzējs laikā, kad tiek pieņemts lēmums par kartes izdošanu, likumīgi veic uzņēmējdarbību izcelsmes dalībvalsts teritorijā attiecīgo pakalpojumu sniegšanai.
- (36) Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas procedūrā iesaistīto koordinējošo iestāžu attiecīgajām darbībām un lēmumiem uzņēmējā un izcelsmes dalībvalstī būtu jāpiemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļi saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Cita starpā būtu jānodrošina atbilstīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, ja izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde nerīkojas atbilstīgi e-kartes izdošanas procedūrai.
- (37) Pirms Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas būtu jānodrošina iespēja uzņēmējai dalībvalstij atsaukties uz pamatotiem politikas apsvērumiem. Tomēr, lai nodrošinātu vienkāršotu un ātru procedūru, izdodot Eiropas pakalpojumu e-karti, būtu jāievēro klusējot piešķirta apstiprinājuma princips. Tas ir vispārīgs princips, kas ieviests ar Direktīvu 2006/123/EK. Brīdinājuma ziņojumam par klusējot piešķirta apstiprinājuma piemērošanu un piemērojamā termiņa pagarināšanai par divām nedēļām būtu jānodrošina, ka uzņēmējas dalībvalsts rīcībā ir pietiekami daudz laika un līdzekļu, lai

izskatītu Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumus. Tam, ka uzņēmēja dalībvalsts nesniedz informāciju par piemērojamām prasībām, arī nevajadzētu traucēt Eiropas pakalpojumu e-kartes automatisku izsniegšanu.

- (38) Nevajadzētu prasīt pakalpojumu sniedzējiem sniegt informāciju un dokumentus, kuri jau ir citu izcelsmes dalībvalsts iestāžu rīcībā neatkarīgi no to administratīvā līmeņa vai struktūrvienībām. Šis noteikums būtu jāievēro arī tādā gadījumā, ja dalībvalstu reģistru savienojumi (piemēram, centrālie reģistri, komercreģistri un sabiedrību reģistri saskaņā ar Direktīvu 2009/101/EK vai maksātnespējas reģistri saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/848²⁸) nodrošina iespēju izcelsmes dalībvalsts pārvaldes iestādei iegūt informāciju un dokumentus no citām dalībvalstīm. Visos gadījumos, kad saskaņā ar šo direktīvu tiek apstrādāti personas dati, būtu jāievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK²⁹ [Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679³⁰] un valstu tiesību aktu noteikumi par personas datu aizsardzību.
- (39) Būtu jāatļauj pakalpojumu sniedzējam pieteikties Eiropas pakalpojumu e-kartes saņemšanai izcelsmes dalībvalstī un jānodrošina, lai šo pieteikumu izvērtētu uzņēmēja dalībvalsts attiecībā uz piemērojamiem nosacījumiem pakalpojumu sniegšanai ar filiāles starpniecību šīs uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, pirms pieteikuma iesniedzējam tiek prasīts pieteikties paredzētās filiāles reģistrācijai šajā uzņēmējā dalībvalstī. Tādējādi pieteikuma iesniedzējam būtu zināmi piemērojamie nozares nosacījumi un tas, ka viņš galu galā atbilst šiem nosacījumiem tādā veidā, kas apmierina uzņēmēju dalībvalsti, pirms tiek tērēts laiks un resursi, lai pieprasītu reģistrēt filiāli šajā uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām. Vienlaikus pieteikuma iesniedzējam būs jāievēro valsts noteikumi par filiāļu reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām, lai sniegtu pakalpojumus ar šādas filiāles starpniecību saskaņā ar ES tiesību aktiem.
- (40) Eiropas pakalpojumu e-kartei būtu jānodrošina iespēja sniegt pakalpojumus uzņēmējas dalībvalsts visā teritorijā. Pakalpojumu sniedzējam, kurš veic uzņēmējdarbību dalībvalstī ar filiāles, aģentūras vai biroja starpniecību, būtībā nevajadzētu pieteikties citas e-kartes saņemšanai, lai ar citu tur esošu filiāļu, aģentūru vai biroju starpniecību paplašinātu tādu pakalpojumu sniegšanu, uz ko jau attiecas esošā e-karte izcelsmes dalībvalstī. Taču Direktīva 2006/123/EK skaidri nosaka, ka atļauju izsniegšanu katrai individuālai filiālei, aģentūrai vai birojam var pamatot ar sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm. Šādā gadījumā pakalpojumu sniedzējiem arī turpmāk būtu jānodrošina iespēja paplašināt darbību savā izcelsmes valstī, iegūstot šādas atļaujas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai piesakoties papildu Eiropas pakalpojumu e-kartēm attiecīgi katrai individuālajai filiālei, aģentūrai vai birojam.
- (41) Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt reģionālo vai vietējo kompetenču dalījumu dalībvalstīs, tostarp reģionālo un vietējo pašvaldību kompetenču dalījumu. Tomēr administratīvā sadarbība dažādu valsts iestāžu starpā stingri noteiktos termiņos var būt nepieciešama, lai izpildītu šajā direktīvā paredzētos pienākumus. Lai palīdzētu dalībvalstīm izpildīt savus pienākumus un lai ņemtu vērā decentralizēto struktūru, kas

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija Regula (ES) 2015/848 par maksātnespējas procedūrām (OV L 141, 5.6.2016., 19. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

raksturīga daudzām no tām, *IMI* var izmantot arī kā instrumentu efektīvai informācijas apmaiņai un savstarpējai palīdzībai kompetento iestāžu starpā konkrētā dalībvalstī, neskarot citus risinājumus, ko ieviešu dalībvalstis.

- (42) Eiropas pakalpojumu e-kartei vajadzētu būt derīgai nenoteiktu laiku, neskarot — attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu — atsevišķu atkāpju, kas paredzētas saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK, sekas.
- (43) Tomēr izdevējai koordinējošajai iestādei Eiropas pakalpojumu e-karte būtu jāaptur, ja pakalpojumu sniedzējam uz laiku ir aizliegts sniegt attiecīgos pakalpojumus. Karte būtu jāaptur uz laiku, kas atbilst aizlieguma ilgumam. Izdevējai koordinējošajai iestādei Eiropas pakalpojumu e-karte būtu jāatceļ, ja vairs netiek izpildīti nosacījumi tās izdošanai vai ja tā vairs nav derīga kā pierādījums pakalpojumu sniegšanas likumībai izcelsmes dalībvalstī. Pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums, ar ko konstatē, ka e-kartes turētājs maldinoši uzdevies par pakalpojumu sniedzēju un ka saskaņā ar izcelsmes vai uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem kartes turētājs tiek atzīts par darba ņēmēju, attiecīgās Eiropas pakalpojumu e-kartes būtu jāatceļ. Tieši tāpat arī gadījumam, kad konstatē, ka saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu ir izmantota nepatiesa, neprecīza vai viltota informācija vai dokumenti, būtu jāietekmē e-kartes derīgums.
- (44) Administratīvajai sadarbībai izcelsmes un uzņēmējas dalībvalstu iestāžu starpā būtu jānodrošina, ka tiek ievēroti iepriekš izdotas Eiropas pakalpojumu e-kartes derīguma nosacījumi. Lai nodrošinātu, ka neviena Eiropas pakalpojumu e-karte nevienā brīdī nerada maldinošu priekšstatu par tās turētāja situāciju, būtu jāuzliek pienākums kartes turētājam un kompetentajām iestādēm informēt izdevēju koordinējošo iestādi par tām izmaiņām kartes turētāja situācijā, kas var ietekmēt e-kartes derīgumu.
- (45) Katrā ziņā pirms lēmums pieņemšanas par e-kartes atcelšanu vai apturēšanu kompetentajai koordinējošajai iestādei būtu jāapspriežas ar e-kartes turētāju un ikvienam lēmumam vajadzētu būt pienācīgi pamatotam un pārsūdzamam saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami dalībvalstī, kurā e-karte izdota. Būtu jāatļauj pagaidu pasākumi, lai brīdinātu par to, ka sāka Eiropas pakalpojumu e-kartes apturēšanas vai atcelšanas procedūra, kā arī par saikni ar tādiem brīdinājuma ziņojumiem, kas sniegti saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK.
- (46) Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienveidīgas īstenošanas apstākļus attiecībā uz Eiropas pakalpojumu e-karšu apturēšanas, atcelšanas un anulēšanas pieteikumu apstrādes tehniskajiem aspektiem, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (47) Šīs direktīvas piemērošanu būtu jāuzrauga un jāizvērtē, lai noteiktu tās ietekmi uz izmaksām, kas rodas, ja darbību paplašina pāri robežām, jo īpaši uz pakalpojumu sniedzēju izmaksām, kā arī ietekmi uz patērētāju attieksmi pret šādiem pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši tiem, kuriem ir Eiropas pakalpojumu e-karte, un uz konkurenci, cenām un pakalpojumu kvalitāti. Šīs direktīvas noteikumu ietekme būtu jāizvērtē regulāri, jo īpaši lai izvērtētu, vai būtu lietderīgi Eiropas pakalpojumu e-karti ieviest arī citās pakalpojumu darbības jomās. Šāda uzraudzība notiks sadarbībā ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām.
- (48) Ņemot vērā, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo konkrētu pakalpojumu kontrolei dalībvalstis piemēro sarežģītas un nekonsekventas pieejas, un to, ka, uzlabojot administratīvo sadarbību visā Savienībā,

šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

- (49) Šajā direktīvā respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Proti, šī direktīva, izveidojot Eiropas pakalpojumu e-kartes tiesisko un darbības regulējumu un koordinējot atsevišķas prasības attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus konkrētās pakalpojumu jomās, tiecas veicināt tiesības veikt uzņēmējdarbību un tiesības sniegt pakalpojumus jebkurā dalībvalstī, novēršot jebkādu diskrimināciju valstspiederības dēļ un nodrošinot objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu procedūru saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15., 21. un 41. pantu, un vienlaikus atbilstīgi minētās hartas 8. un 54. pantam nodrošinot personas datu pilnīgu aizsardzību, tostarp saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001³¹, Direktīvu 95/46/EK [Regulu (ES) 2016/679], un pievēršot pienācīgu vērību tiesību ļaunprātīgas izmantošanas riskam,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka tiesisko un darbības regulējumu Eiropas pakalpojumu e-kartei, ko ievieš ar Regulu ... [EPK regulu].

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz pielikumā norādītajiem pakalpojumiem.
2. Šī direktīva neskar jautājumus, kas minēti Direktīvas 2006/123/EK 1. panta 2.–7. punktā.
Šo direktīvu nepiemēro darbībām un jomām, kas minētas Direktīvas 2006/123/EK 2. panta 2. un 3. punktā.
3. Ja šīs direktīvas noteikumi ir pretrunā kādiem noteikumiem citā Savienības tiesību aktā, ar ko reglamentē īpašus aspektus piekļuvei kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai konkrētās nozarēs vai konkrētās profesijās, šā cita Savienības tiesību akta noteikumi ir ar augstāku spēku un tos piemēro attiecīgajās nozarēs vai profesijās.
Šī direktīva neskar darba ņēmēju tiesības, pakalpojumu sniedzēju pienākumus un saistītos kontroles pasākumus dalībvalstīs, kuri paredzēti Direktīvā 96/71/EK un Direktīvā 2014/67/ES.

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.),

3. pants *Definīcijas*

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. “izcelsmes dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurai pakalpojumu sniedzējs adresē Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu;
2. “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā pakalpojumu sniedzējs paziņo par nodomu sniegt pakalpojumus, izmantojot Eiropas pakalpojumu e-karti;
3. “prasība” ir prasība, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 7. punktā;
4. “koordinējošā iestāde” ir iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar Regulas ... [EPK regulas] 17. pantu;
5. “kompetentā iestāde” ir jebkura no turpmāk minētajām iestādēm, neskarot 16. panta 5. punkta trešo daļu:
 - a) kompetentā iestāde, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 9. punktā;
 - b) kompetentā iestāde, kā definēts Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
 - c) jebkura iestāde vai struktūra, kas atbildīga par centrālo reģistru, komercreģistru vai sabiedrību reģistru dalībvalstī;
 - d) jebkura nodokļu iestāde dalībvalstī;
6. “publisks līgums” ir līgums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES³² 2. panta 1. punkta 5) apakšpunktā;
7. “metu konkurss” ir metu konkurss, kā definēts Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punkta 21) apakšpunktā;
8. “koncesija” ir koncesija, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/23/ES³³ 5. panta 1. punktā;
9. “atļauju piešķiršanas sistēma” ir atļauju piešķiršanas sistēma, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 6. punktā;
10. “pakalpojums” ir pakalpojums, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 1. punktā;
11. “pakalpojumu sniedzējs” ir pakalpojumu sniedzējs, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 2. punktā;
12. “uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts” ir uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 4. punktā;
13. “uzņēmējdarbības veikšana” ir uzņēmējdarbības veikšana, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 5. punktā;
14. “paziņošanas sistēma” ir jebkura procedūra, saskaņā ar kuru pakalpojumu sniedzējam ir jāveic noteiktas darbības, lai kompetentajai iestādei sniegtu informāciju vai iesniegtu dokumentus saistībā ar piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu, bez šādas iestādes formāla vai netieša lēmuma.

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

II NODAĻA

EIROPAS PAKALPOJUMU E-KARTE

4. pants

Eiropas pakalpojumu e-karte kā uzņēmējdarbības veikšanas apliecinājums

Dalībvalstis pieņem derīgu Eiropas pakalpojumu e-karti kā apliecinājumu, ka tās turētājs veic uzņēmējdarbību savas izcelsmes dalībvalsts teritorijā un ir tiesīgs šajā teritorijā veikt e-kartē norādītās pakalpojumu darbības.

5. pants

Eiropas pakalpojumu e-kartes ietekme uzņēmējā dalībvalstī

1. Uzņēmēja dalībvalsts iepriekš izdotas Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam nepiemēro nekādas iepriekšējas atļauju piešķiršanas sistēmas, iepriekšējas paziņošanas sistēmas vai prasības attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai kā nosacījumu šādu pakalpojumu sniegšanai tās teritorijā.
2. Uzņēmēja dalībvalsts iepriekš izdotas Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam nepiemēro nekādas iepriekšējas atļauju piešķiršanas sistēmas vai iepriekšējas paziņošanas sistēmas attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu kā nosacījumu uzņēmējdarbības veikšanai tās teritorijā ar filiāles, aģentūras vai biroja starpniecību, kas atrodas tās teritorijā.
3. Uzņēmēja dalībvalsts atturas iepriekš izdotas Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājiem piemērot prasības, kuras nav minētas 1. un 2. punktā un kuru izpilde ir pārbaudīta vai tiek uzskatīta par pārbaudītu saskaņā ar 11.–13. pantu.
4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neskar
 - i) prasības, ko piemēro pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar atlases procedūrām, lai izraudzītos ierobežotu skaitu kandidātu atļauju piešķiršanas sistēmām saskaņā ar ES tiesību aktiem;
 - ii) prasības un citus pienākumus, aizliegumus, nosacījumus vai ierobežojumus, ko piemēro pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar atlases procedūrām, lai izraudzītos kandidātus pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar publisku līgumu, metu konkursu vai koncesiju;
 - iii) atļauju piešķiršanas sistēmas, paziņošanas sistēmas vai prasības attiecībā uz nosacījumiem, kuri īpaši attiecas uz vietu, kurā tiek sniegts pakalpojums, vai vietu, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību;
 - iv) prasības attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 4. un 4.f pantu;
 - v) atklātības pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 2. pantu un Direktīvas 89/666/EEK 2. pantu vai pienākumus, aizliegumus, nosacījumus vai ierobežojumus, ko paredz dalībvalstu noteikumi par citā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu filiāļu reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām.
5. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neskar ziņošanas pienākumus, ko piemēro Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam, vai kompetento iestāžu veiktas pārbaudes,

inspekcijas vai izmeklēšanu pakalpojumu sniegšanas laikā saskaņā ar ES tiesību aktiem.

6. pants

Eiropas pakalpojumu e-kartē iekļautās informācijas izmantošana

Dalībvalstu iestādes saistībā ar jebkādam procedūram vai formalitātēm, ko piemēro pakalpojumu sniedzējam to teritorijā, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību, ko paredz Direktīva 95/46/EK [Regula (ES) 2016/679] un valstu tiesību akti, nepieprasa Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam sniegt jebkādu informāciju, kas jau ir iekļauta Eiropas pakalpojumu e-kartē, tostarp šādiem mērķiem:

- i) publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, dalībai metu konkursā vai koncesijas piešķiršanai;
- ii) meitasuzņēmumu dibināšanai vai filiāļu reģistrācijai saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām;
- iii) reģistrācijai obligātajās sociālās apdrošināšanas shēmās.

7. pants

Eiropas pakalpojumu e-kartes derīgums

1. Eiropas pakalpojumu e-karte tādu pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai, uz ko attiecas šī e-karte, ir derīga visā uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Eiropas pakalpojumu e-karte uzņēmējdarbības veikšanai ir derīga visā uzņēmējas valsts teritorijā attiecībā uz e-kartē ietvertām pakalpojumu darbībām, ko veic ar vienas vai vairāku filiāļu, aģentūru vai biroju starpniecību, kuri atrodas šīs dalībvalsts teritorijā, izņemot, ja atļaujas pieprasīšana katrai papildu filiālei, aģentūrai vai birojam ir pamatota saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 10. panta 4. punktu.

Šie noteikumi neskar Eiropas pakalpojumu e-kartes turētāja pienākumu ievērot pienākumus, aizliegumus, nosacījumus vai ierobežojumus, ko paredz valsts noteikumi par filiāles reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām, lai sniegtu pakalpojumus ar šādas filiāles starpniecību.

2. Eiropas pakalpojumu e-karte ir derīga neierobežotu laiku, ja vien tā netiek apturēta, atcelta vai anulēta saskaņā ar 15.–17. pantu.

Šie noteikumi neskar pasākumus, kas ieviesti saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 18. pantu.

III NODAĻA

EIROPAS PAKALPOJUMU E-KARTES SISTĒMA

8. pants

Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikums

Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību kādas dalībvalsts teritorijā, ir tiesības iesniegt Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu šīs dalībvalsts koordinējošajai iestādei.

Pieteikums ietver elementus un pavaddokumentus, kas noteikti Regulas ... [EPK regulas] 4. un 5. pantā.

9. pants
Atbilstības kritēriji

1. Tādu pakalpojumu darbību veicējiem, attiecībā uz kurām saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK ieviesta Eiropas profesionālā karte pakalpojumu īslaicīgai vai gadījuma rakstura sniegšanai, nav tiesību saņemt Eiropas pakalpojumu e-karti pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai.
2. Tādu pakalpojumu darbību veicējiem, attiecībā uz kurām saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK ieviesta Eiropas profesionālā karte uzņēmējdarbības veikšanai, nav tiesību saņemt Eiropas pakalpojumu e-karti uzņēmējdarbības veikšanai. Šiem pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības saņemt Eiropas pakalpojumu e-karti, ievērojot prasības un noteikumus, kas minēti Direktīvas 2005/36/EK 4.a panta 5. punkta otrajā daļā.

10. pants
Dalībvalstu tiesības atsaukties uz sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm

Novērtējot Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumus, dalībvalstis patur tiesības atsaukties uz tiem sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm, kuri atzīti saskaņā ar Direktīvu 2006/123/EK, jo īpaši tās 16. pantu, vai citiem ES tiesību aktiem.

11. pants
Pieteikuma izvērtēšana izcelsmes dalībvalstī

1. Izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde vienas nedēļas laikā pēc Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma saņemšanas
 - a) izskata pieteikumu;
 - b) pārbauda sniegtās informācijas pilnīgumu un precizitāti;
 - c) pārbauda, vai Eiropas pakalpojumu e-kartes, kas izdotas saistībā ar citām izcelsmes dalībvalstīm šim pakalpojumu sniedzējam un pakalpojumu darbībai, nav atceltas vai anulētas un vai nav pieprasīta šādu e-karšu anulēšana, lai šīs e-kartes varētu aizstāt ar Eiropas pakalpojumu e-karti, kas norādīta pieteikumā;
 - d) pārbauda saturu un derīgumu pavaddokumentiem, ja tādi ir, kuri pierāda atbilstību prasībām, kas attiecas uz pakalpojumu sniegšanu un ko piemēro pieteikuma iesniedzējam izcelsmes dalībvalstī;
 - e) vajadzības gadījumā pieprasa pieteikuma sniedzējam papildināt pieteikumu;
 - f) pilnīgi noformē pieteikuma veidlapu, norādot informāciju, kas iegūta saskaņā ar 14. panta 2. punktu;
 - g) augšupielādē elektroniskajā platformā, kur ir pieejama standarta pieteikuma veidlapa, nepieciešamos dokumentus, ja tādi ir, kuri iegūti saskaņā ar 14. panta 2. punktu.
- Ja izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde pieprasa pieteikuma iesniedzējam papildināt pieteikumu, termiņu atliek līdz attiecīgās informācijas iesniegšanai.
2. Izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde pēc 1. punktā izklāstīto uzdevumu pabeigšanas nekavējoties paziņo par pieteikumu uzņēmējas dalībvalsts koordinējošajai iestādei, informējot par to pieteikuma iesniedzēju.

3. Izcelsmes dalībvalsts koordinējošās iestādes lēmumus un darbības, kas paziņotas pieteikuma iesniedzējam, izmantojot elektronisko platformu, kur ir pieejama pieteikuma standarta veidlapa, vai lēmuma nepieņemšanu vai darbības neveikšanu noteiktajā termiņā var pārsūdzēt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.
 4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskos noteikumus par pieteikuma izskatīšanu un apstrādi. Šajos noteikumos nosaka pieteikuma termiņa izbeigšanos pieteikuma iesniedzēja bezdarbības dēļ.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

12. pants

Uzņēmējas dalībvalsts veiktais novērtējums Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumam pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai

1. Divu nedēļu laikā pēc pieteikuma saņemšanas uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde to pārbauda un informē pieteikuma iesniedzēju un izcelsmes dalībvalsti par visām prasībām, ko piemēro pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, izņemot 5. panta 4. punktā minētās prasības. Saskaņā ar 10. pantā minētajām dalībvalstu tiesībām uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde var šajā termiņā pieņemt lēmumu iebilst pret to, ka izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde izdod Eiropas pakalpojumu e-karti, ja tā uzskatāmi parāda, ka iepriekšējās atļauju piešķiršanas sistēmas, iepriekšējās paziņošanas sistēmas vai prasību piemērošanu pieteikuma iesniedzējam var pamatot ar kādu no sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm, kas noteikti Direktīvas 2006/123/EK 16. pantā, vai tā ir pieņemama saskaņā ar citiem ES tiesību aktiem.

Uzņēmēja dalībvalsts šajā novērtējumā pienācīgi ņem vērā prasības, ko pieteikuma iesniedzējs jau ir izpildījis savā izcelsmes dalībvalstī. Lai veiktu šo novērtējumu, iepriekš noteiktajā termiņā uzņēmējas dalībvalsts koordinējošajai iestādei ir atļauts pieprasīt izcelsmes dalībvalstij vai pieteikuma iesniedzējam nepieciešamos precizējumus vai nepieciešamo papildu informāciju, kas nav iekļauta pieteikumā. Šādā gadījumā šajā punktā noteiktais termiņš tiek atlikts, līdz tiek iesniegts prasītais vajadzīgais precizējums vai vajadzīgā papildu informācija. Procedūra precizējumu vai papildu informācijas pieprasīšanai tiks noteikta, pieņemot 4. punktā minētos deleģētos aktus.

Iebildums piešķirt Eiropas pakalpojumu e-karti nevar būt pamatots ar neatbilstību kādai no 5. panta 5. punktā izklāstītajām prasībām. Komisijai, izmantojot *IMI*, ir piekļuve uzņēmējas dalībvalsts koordinējošās iestādes lēmumam par iebildumu.

2. Ņemot vērā 10. pantā minētās dalībvalstu tiesības, ja uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde nesniedz atbildi 1. punktā minētajā termiņā, šo termiņu automātiski pagarina vēl par divām nedēļām un elektroniskajā platformā, kur iesniegts Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikums, sniedz brīdinājuma ziņojumu uzņēmējas dalībvalsts koordinējošajai iestādei par to, ka atbildes nesniegšana nozīmē, ka attiecībā uz Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu pieteikuma iesniedzējam nav iebildumu.
3. Ja uzņēmēja dalībvalsts neiebilst saskaņā ar 1. punktu, izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde, beidzoties termiņa pagarinājumam, kas izriet no 2. punkta piemērošanas, nekavējoties izdod Eiropas pakalpojumu e-karti. Ja netiek izvirzīts

neviens iebildums saskaņā ar 1. punkta otro daļu un ja izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde, beidzoties termiņa pagarinājumam, kas izriet no 2. punkta piemērošanas, nav pieņēmusi lēmumu, uzskata, ka izcelsmes dalībvalsts ir izdevusi Eiropas pakalpojumu e-karti atbilstīgi nosacījumiem, kas paziņoti uzņēmējai dalībvalstij saskaņā ar 11. panta 2. punktu.

Saņemot uzņēmējas dalībvalsts lēmumu par iebildumiem saskaņā ar 1. punktu, izcelsmes dalībvalsts nekavējoties noraida Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 18. pantu, lai precizētu procedūru, ko piemēro uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde, lai pieprasītu precizējumus vai papildu informāciju izcelsmes dalībvalstij vai pieteikuma iesniedzējam, kā arī vajadzības gadījumā mainītu 1. punktā noteiktos termiņus.
5. Izcelsmes dalībvalsts koordinējošās iestādes lēmumus un darbības, kas paziņoti pieteikuma iesniedzējam, izmantojot elektronisko platformu, kurā ir pieejama pieteikuma standarta veidlapa, var pārsūdzēt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

Izcelsmes dalībvalsts koordinējošās iestādes lēmumu, kurā iebilsts pret Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu un kurš paziņots pieteikuma iesniedzējam, izmantojot elektronisko platformu, kur ir pieejama pieteikuma standarta veidlapa, var pārsūdzēt saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskos noteikumus par pieteikuma izskatīšanu un apstrādi saskaņā ar 1. un 2. punktu. Šajos noteikumos nosaka pieteikuma termiņa izbeigšanos pieteikuma iesniedzēja bezdarbības dēļ.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

13. pants

Uzņēmējas dalībvalsts veiktais novērtējums Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumam uzņēmējdarbības veikšanai

1. Saistībā ar procedūru, ko piemēro, lai izdotu Eiropas pakalpojumu e-karti uzņēmējdarbības veikšanai filiālē, aģentūrā vai birojā, uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde četru nedēļu laikā pēc pieteikuma saņemšanas nosaka, kura iepriekšējas atļauju piešķiršanas sistēma vai iepriekšējas paziņošanas sistēma, kas minēta 5. panta 2. punktā, ja tāda ir noteikta, ir piemērojama šāda uzņēmējdarbības veikšanai saskaņā ar ES tiesību aktiem. Ja šāda iepriekšējas atļauju piešķiršanas sistēma vai iepriekšējas paziņošanas sistēma ir noteikta, uzņēmēja dalībvalsts nosaka arī nosacījumus, kas pieteikuma iesniedzējam jāievēro, izņemot 5. panta 5. punktā minētos nosacījumus. Uzņēmēja dalībvalsts norāda, kādēļ šādas iepriekšējas atļauju piešķiršanas sistēmas vai iepriekšējas paziņošanas sistēmas piemērošana ir vajadzīga un vai tā ir samērīga, pamatojoties uz sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm.

Uzņēmēja dalībvalsts nekavējoties informē pieteikuma iesniedzēju un izcelsmes dalībvalsts koordinējošo iestādi par attiecīgo iepriekšējas atļauju piešķiršanas vai iepriekšējas paziņošanas sistēmu, par nosacījumiem, kas pieteikuma iesniedzējam jāizpilda, kā arī par to nepieciešamību un samērīgumu.

2. Ņemot vērā 10. pantā minētās dalībvalstu tiesības, ja uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde nesniedz atbildi 1. punktā minētajā termiņā, šo termiņu

automātiski pagarina vēl par divām nedēļām un elektroniskajā platformā, kur iesniegts Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikums, sniedz brīdinājuma ziņojumu uzņēmējas dalībvalsts koordinējošajai iestādei par to, ka atbildes nesniegšanas gadījumā pieteikuma iesniedzējam tiks izdota Eiropas pakalpojumu e-karte.

3. Saņemot informāciju par uzņēmējas dalībvalsts koordinējošās iestādes atbildi uz pieteikumu, pieteikuma iesniedzējam tiek atļauts sniegt pierādījumu par atbilstību nosacījumiem, ko noteikusi uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde saskaņā ar 1. punktu.

Pieteikuma iesniedzējs apraksta, kuri īpašie nosacījumi ir izpildīti saistībā ar iepriekš nodrošināto atbilstību līdzvērtīgām prasībām izcelsmes dalībvalstī.

Dalībvalstis nodrošina, ka izcelsmes dalībvalsts koordinējošā iestāde palīdz pieteikuma iesniedzējam pierādīt atbilstību uzņēmējas dalībvalsts nosacījumiem saskaņā ar 14. pantu.

4. Uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde vienas nedēļas laikā pēc tam, kad ir saņemti pierādījumi par atbilstību nosacījumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, izvērtē, vai izdot Eiropas pakalpojumu e-karti vai arī noraidīt Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu.

Ja uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde pieņem lēmumu izdot Eiropas pakalpojumu e-karti, tā izdod karti nekavējoties.

Pretējā gadījumā uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde var informēt pieteikuma iesniedzēju un izcelsmes dalībvalsts koordinējošo iestādi par savu nodomu noraidīt pieteikumu, un šādā gadījumā pieteikuma iesniedzējam tiek dota viena nedēļa laika savu apsvērumu iesniegšanai.

Pēc pieteikuma iesniedzēja apsvērumu saņemšanas vai, ja apsvērumi netiek sniegti, beidzoties termiņam, kas atvēlēts minēto apsvērumu sniegšanai, uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde vienas nedēļas laikā pieņem lēmumu izdot Eiropas pakalpojumu e-karti vai noraidīt Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu.

5. Uzņēmējas dalībvalsts koordinējošajai iestādei ir atļauts pieprasīt izcelsmes dalībvalstij vai pieteikuma iesniedzējam nepieciešamos precizējumus vai nepieciešamo papildu informāciju, kas nav iekļauta pieteikumā. Šādā gadījumā 1. un 4. punktā noteiktie termiņi tiek atlikti, līdz tiek iesniegts prasītais vajadzīgais precizējums vai vajadzīgā papildu informācija.

Precizējumus un papildu informāciju pieprasa, ievērojot procedūru, kas noteikta saskaņā ar 7. punktu.

6. Ja uzņēmēja dalībvalsts, beidzoties 2. un 4. punktā noteiktajiem termiņiem, kad tai jāsniedz atbilde, nepieprasa izpildīt nevienu nosacījumu saskaņā ar 1. punktu vai nepieņem lēmumu izdot Eiropas pakalpojumu e-karti saskaņā ar 4. punktu, uzskata, ka uzņēmēja dalībvalsts ir izdevusi Eiropas pakalpojumu e-karti atbilstīgi nosacījumiem, kas paziņoti uzņēmējai dalībvalstij saskaņā ar 11. panta 2. punktu.
7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 18. pantu, lai precizētu procedūru, ko piemēro uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde, lai pieprasītu precizējumus vai papildu informāciju izcelsmes dalībvalstij saskaņā ar 5. punktu, kā arī vajadzības gadījumā mainītu 1. un 4. punktā noteiktos termiņus.
8. Izcelsmes dalībvalsts koordinējošās iestādes lēmumus un darbības, kas paziņoti pieteikuma iesniedzējam, izmantojot elektronisko platformu, kurā ir pieejama

pieteikuma standarta veidlapa, var pārsūdzēt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

Uzņēmējas dalībvalsts koordinējošās iestādes lēmumus pieprasīt atbilstību nosacījumiem saskaņā ar 1. punktu un tās lēmumu izdot Eiropas pakalpojumu e-karti, kas paziņots pieteikuma iesniedzējam, izmantojot elektronisko platformu, kurā ir pieejama pieteikuma standarta veidlapa, var pārsūdzēt saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

9. Dalībvalstis nepieprasa, lai pieteikuma uz Eiropas pakalpojumu e-karti uzņēmējdarbības veikšanai izvērtēšanas priekšnosacījums būtu pieteikums par filiāles reģistrēšanu saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām.

Šie noteikumi neskar Eiropas pakalpojumu e-kartes turētāja pienākumu ievērot pienākumus, aizliegumus, nosacījumus vai ierobežojumus, ko paredz valsts noteikumi par filiāles reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām, lai sniegtu pakalpojumus ar šādas filiāles starpniecību saskaņā ar ES tiesību aktiem.

10. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskos noteikumus par pieteikuma izskatīšanu un apstrādi saskaņā ar 1., 2., 3. un 4. punktu. Šajos noteikumos nosaka pieteikuma termiņa izbeigšanos pieteikuma iesniedzēja bezdarbības dēļ.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

14. pants

Vienreizējas iesniegšanas principa piemērošana izcelsmes dalībvalstī

1. Koordinējošās iestādes izcelsmes dalībvalstī nepieprasa pakalpojumu sniedzējiem sniegt informāciju un dokumentus, kuri ir pieejami šīm iestādēm saskaņā ar šā panta 2. punktu vai saskaņā ar Regulas ... [EPK regulas] 14. panta 3. punktu, iesniedzot Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu vai lai saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-karti uzņēmējdarbības veikšanai pierādītu atbilstību nosacījumiem, ko uzņēmējas dalībvalsts koordinējošā iestāde noteikusi saskaņā ar 13. panta 1. punktu.
2. Koordinējošā iestāde izcelsmes dalībvalstī iegūst informāciju un dokumentus, kas prasīti 1. punktā izklāstītajiem mērķiem un kas pieejami citām iestādēm izcelsmes dalībvalstī vai ko sagatavo šīs iestādes, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, Regulu (ES) 2016/679 un dalībvalstu tiesību aktiem.

15. pants

Eiropas pakalpojumu e-kartes apturēšana un atcelšana attiecībā uz uzņēmēju dalībvalsti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka koordinējošā iestāde, kas izdevusi Eiropas pakalpojumu e-karti, aptur tās derīgumu vai atceļ to, ja saskaņā ar ES tiesību aktiem tiek pieņemts lēmums, ar ko īslaicīgi vai pastāvīgi aizliedz Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam veikt attiecīgās pakalpojumu darbības uzņēmējā dalībvalstī.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka koordinējošās iestādes, kas izdevušas Eiropas pakalpojumu e-karti, to atceļ, ja
 - i) e-kartes turētājs e-kartes izdošanas procedūrā izmantojis informāciju vai dokumentus, kas atzīti par nepatiesiem, neprecīziem vai viltotiem saskaņā ar izcelsmes vai uzņēmējas dalībvalsts galīgo lēmumu, ko nevar pārsūdzēt atbilstīgi piemērojamiem valsts tiesību aktiem;

- ii) uz e-kartes turētāju attiecas uzņēmējas dalībvalsts galīgais lēmums — saskaņā ar Direktīvas 2014/67/EK 4. panta 5. punktu —, kuru nevar pārsūdzēt atbilstīgi valsts tiesību aktiem un kurā uzņēmēja dalībvalsts norāda, ka tā uzskata, ka Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājs ir darba ņēmējs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/71/EK³⁴ 2. panta 2. punktu un nav pašnodarbināta persona;
- iii) e-kartes turētājs neatbilst vienam vai vairākiem nosacījumiem, kurus piemēro pārrobežu pakalpojumu īslaicīgai sniegšanai, kā to paredz 11. panta 1. punkta pirmā daļa, un kuru izpilde saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem ir ļoti būtiska, lai turpinātu likumīgi sniegt attiecīgos pakalpojumus tās teritorijā;
- iv) e-kartes turētājs neatbilst vienam vai vairākiem nosacījumiem, kurus piemēro saistībā ar iepriekšējas atļauju piešķiršanas sistēmu vai iepriekšējas paziņošanas sistēmu, ko attiecina uz uzņēmējdarbības veikšanu, kā to paredz 12. panta 1. punkta pirmā daļa, un kuru izpilde saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem ir ļoti būtiska, lai turpinātu likumīgi sniegt attiecīgos pakalpojumus tās teritorijā.

16. pants

Pakalpojumu sniedzēja visu Eiropas pakalpojumu e-karšu apturēšana un atcelšana attiecībā uz konkrētu pakalpojumu darbību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja tiek pieņemts lēmums saskaņā ar ES tiesību aktiem, ar ko īslaicīgi vai pastāvīgi aizliedz Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam veikt pakalpojumu darbības izcelsmes dalībvalstī, koordinējošās iestādes, kuras izdevušas Eiropas pakalpojumu e-karti, attiecīgi aptur visu to Eiropas pakalpojumu e-karšu derīgumu, kuras izsniegtas šim pakalpojumu sniedzējam un attiecīgajai pakalpojumu darbībai, vai atceļ tās.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja tiek pieņemts lēmums, ar ko īslaicīgi vai pastāvīgi aizliedz Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam veikt pakalpojumu darbības uzņēmējā dalībvalstī, koordinējošās iestādes, kuras izdevušas Eiropas pakalpojumu e-karti, attiecīgi aptur visu to Eiropas pakalpojumu e-karšu derīgumu, kuras izsniegtas šim pakalpojumu sniedzējam un attiecīgajai pakalpojumu darbībai, vai atceļ tās, ciktāl izcelsmes dalībvalsts tiesību akti paredz pakalpojumu darbību apturēšanu vai pārtraukšanu tās teritorijā saskaņā ar ES tiesību aktiem īslaicīga vai pastāvīga aizlieguma dēļ uzņēmējā dalībvalstī.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka koordinējošās iestādes, kas izdevušas Eiropas pakalpojumu e-karti, atceļ visas Eiropas pakalpojumu e-kartes, kuras izdotas attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam un pakalpojumu darbībām šādos gadījumos:
 - i) pakalpojumu sniedzējs pilnīgi pārtrauc sniegt attiecīgos pakalpojumus izcelsmes dalībvalstī;
 - ii) pakalpojumu sniedzējs izbeidz darbību un likvidē savu uzņēmējdarbību;
 - iii) pakalpojumu sniedzējs pārceļ savu galveno darbības centru, kas ir būtisks attiecīgo e-karšu izdošanai, no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti;

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

- iv) pakalpojumu sniedzējs pārceļ savu galveno darbības centru, kas ir būtisks attiecīgo e-karšu izdošanai, uz trešo valsti;
- v) uz pakalpojumu sniedzēju attiecas izcelsmes dalībvalsts galīgs lēmums, ko nevar pārsūdzēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ar ko tā atzīst Eiropas pakalpojumu e-kartes turētāju par darba ņēmēju, nevis par pašnodarbinātu personu;
- vi) pakalpojumu sniedzējs vairs neveic uzņēmējdarbību izcelsmes dalībvalstī kāda cita iemesla dēļ.

17. pants

Eiropas pakalpojumu e-karšu apturēšanas, atcelšanas, atjaunināšanas un anulēšanas procedūra

1. Dalībvalsts, kura konstatē, ka tās teritorijā ir radies iemesls, lai ierosinātu Eiropas pakalpojumu e-kartes apturēšanu vai atcelšanu saskaņā ar 15. vai 16. pantu, paziņo, izmantojot *IMI*, attiecīgās Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam e-kartes apturēšanas vai atcelšanas pamatojumu un dod tam iespēju tikt uzklausītam.
Šie noteikumi neskar brīdinājumu saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 32. pantu.
2. Ja dalībvalsts secina, ka ir vajadzība apturēt vai atcelt Eiropas pakalpojumu e-karti, dalībvalsts to dara nekavējoties, ja attiecīgās e-kartes izdevēja iestāde ir tās koordinējošā iestāde, vai nekavējoties paziņo izdevējai koordinējošai iestādei savu secinājumu par nepieciešamību apturēt vai atcelt attiecīgo Eiropas pakalpojumu e-karti.
Izdevēja koordinējošā iestāde, kura no citas dalībvalsts saņem paziņojumu ar secinājumu par nepieciešamību apturēt vai atcelt Eiropas pakalpojumu e-karti, nekavējoties attiecīgi aptur vai atceļ konkrēto Eiropas pakalpojumu e-karti.
Dalībvalstis nodrošina, ka, tiklīdz vairs nepastāv apstākļi, kas bija iemesls Eiropas pakalpojumu e-kartes apturēšanai, izdevēja koordinējošā iestāde nekavējoties atjauno apturēto Eiropas pakalpojumu e-karti.
3. Lēmums apturēt vai atcelt Eiropas pakalpojumu e-karti, kas paziņots pieteikuma iesniedzējam, izmantojot elektronisko platformu, kurā ir pieejama pieteikuma standarta veidlapa, ir pienācīgi pamatots, un to var pārsūdzēt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.
Ja netiek pieņemts lēmums atjaunot apturēto Eiropas pakalpojumu e-karti saskaņā ar 2. punkta pēdējo daļu, var iesniegt apelāciju saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.
Šā punkta noteikumi neskar 2. punkta otrās daļas noteikumus.
4. Dalībvalstis uzliek pienākumu Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam informēt koordinējošo iestādi, kura izdevusi tā Eiropas pakalpojumu e-karti, par
 - a) lēmumiem, kas izcelsmes vai uzņēmējā dalībvalstī Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājam ierobežo vai aizliedz veikt — pat īslaicīgi — pakalpojumu darbības, uz ko attiecas šī e-karte;
 - b) tādu darbību pilnīgu izbeigšanu izcelsmes dalībvalsts teritorijā, uz kurām attiecas Eiropas pakalpojumu e-karte;

- c) Eiropas pakalpojumu e-kartes turētāja darbības izbeigšanu un likvidāciju vai tā galvenā darbības centra pārvietošanu Eiropas Savienības teritorijā vai uz trešo valsti;
 - d) galīgiem lēmumiem, ko nevar pārsūdzēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ko pieņem izcelsmes dalībvalsts vai — saskaņā ar Direktīvas 2014/67/EK 4. panta 5. punktu — uzņēmēja dalībvalsts, un ar ko Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājs tiek atzīts par darba ņēmēju, nevis pašnodarbinātu personu;
 - e) jebkādam būtiskām izmaiņām attiecībā uz prasībām, ko e-kartes turētājam piemēro tā izcelsmes dalībvalstī, ciktāl informācija par atbilstību minētajām prasībām paziņota uzņēmējai dalībvalstij, iesniedzot e-kartes pieteikumu;
 - f) izmaiņām faktiskajā situācijā vai jebkādos citos tādos informācijas elementos par Eiropas pakalpojumu e-kartes turētāju, kuri atspoguļoti tās saturā.
5. Koordinējošās iestādes apmainās ar informāciju pēc savas iniciatīvas un sniedz palīdzību citām koordinējošām iestādēm saistībā ar notikumiem, kas kļuvuši tām zināmi un kas var būt iemesls attiecīgās Eiropas pakalpojumu e-kartes apturēšanai vai atcelšanai vai nepieciešamībai citādi atjaunināt tās saturu.
- Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes informē koordinējošo iestādi, ko tās izraudzījušās saskaņā ar Regulas ... [EPK regulas] 17. pantu, par 4. punktā minētajiem notikumiem, kas tām kļuvuši zināmi.
- Saistībā ar 4. punkta d) apakšpunktu šo punktu piemēro arī kompetentajām iestādēm, kas definētas Direktīvas 2014/67/ES 2. panta a) punktā.
- Šis punkts neskar Direktīvas 2009/101/EK 2. pantu un Direktīvas 89/666/EEK 2. pantu.
6. Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājs jebkurā laikā var pieprasīt izdevējai koordinējošai iestādei anulēt tam iepriekš izdotu Eiropas pakalpojumu e-karti.
7. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskos noteikumus par Eiropas pakalpojumu e-karšu apturēšanas, atcelšanas, atjaunināšanas un anulēšanas kārtību, tostarp noteikumus par brīdinājumu par iespējamu apturēšanu un atcelšanu sniegšanu un atsaukšanu un par saistību starp šīm procedūrām un brīdinājumu mehānismu, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 32. pantu, kā arī par saistību starp derīgu Eiropas pakalpojumu e-karti un procedūru atsevišķu atkāpju piemērošanai saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 18. pantu.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

18. pants

Pilnvaru deleģēšana

- 1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
- 2. Pilnvaras pieņemt 12. panta 4. punktā un 13. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no [...]. Komisija sagatavo ziņojumu attiecībā uz pilnvaru deleģēšanu ne vēlāk kā deviņus mēnešus pirms minētā piecu

gadu termiņa beigām. Pilnvaru deleģēšanas termiņu automātiski pagarina uz tādu pašu laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarināšanu vismaz trīs mēnešus pirms kārtējā deleģēšanas termiņa beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 12. panta 4. punktā un 13. panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pieņemot deleģētu aktu, Komisija vienlaikus paziņo par to Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 12. panta 4. punktu un 13. panta 7. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

19. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Direktīvas 2006/123/EK 40. panta 1. punktā minētā komiteja. Minētā Komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

20. pants

Īstenošanas uzraudzība

Komisija kopā ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām nosaka uzraudzības kārtību, lai uzraudzītu un vērtētu šīs direktīvas īstenošanu un ietekmi, jo īpaši to, kā tā ietekmē brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus dalībvalstīs pakalpojumu darbību jomās, uz ko attiecas šī direktīva, konkrēti, samazinot izmaksas pakalpojumu sniedzējiem, uzlabojot pārredzamību attiecībā uz to, kā pakalpojumu sniedzēji paplašina darbību pāri robežām, un palielinot konkurenci, un kā tā ietekmē attiecīgo pakalpojumu cenas un kvalitāti, ņemot vērā attiecīgos rādītājus.

21. pants

Pārskatīšanas klauzula

Komisija ne vēlāk kā [24 mēneši pēc šīs direktīvas transponēšanas dienas] izvērtē papildu pasākumu piemērotību, lai saskaņotu noteikumus par brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus, attiecībā uz kuriem ieviesta Eiropas pakalpojumu e-karte.

Komisija ne vēlāk kā 36 mēnešus pēc šīs direktīvas transponēšanas dienas un pēc tam vismaz reizi piecos gados izvērtē šo direktīvu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tās rezultātiem. Minētajā ziņojumā izvērtē nepieciešamību pielāgot Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas, atjaunināšanas, apturēšanas vai atcelšanas procedūras, ņemot vērā jaunākās tendences e-pārvaldības jomā, un konstatējumus iekļauj ziņojumā par Regulas ...[EPK regulas] vispārējo rezultātu novērtējumu saskaņā ar tās 19. pantu.

22. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā [divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus, sākot no [divi gadi pēc Regulas ...[EPK regulas] stāšanās spēkā].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

23. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā [divdesmitajā] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*